

alio Ecclesiam constructe & dotante, nec ei qui construxit, si nec ipse, nec alius dotem assignavit, conseqvens est ut nec competat definitum, ut l. 1. §. Dolum, ff. de dolo, c. Cum causam, infr. de raptor. & notat gloss. Host. Joan. Andr. Cardin. & alii in rubr. supra de summo Trinit. & fid. Cathol.

dicat ex secunda presentatione non posse alium jus competere, si competat ex prima, quia quod meum est ex una causa &c. & Matrimonium carnale sicut spirituale constare non posse ex consensibus iteratis, quia cum sit individuum, aut ex primo consensu tenuit, & sic nihil addit secundus, aut non tenuit & potest consistere ex secundo, allegat glossa in c. su. de translat. Episc. & Joan. Andr. hoc dicentem in addit. ad Speculat. in tit. de re script. §. Ratione autem causae, vers. Item obtentum est.

fic. Aut Ecclesia non est funditus destructa & ex refectione sui reparatio jus patronatus non acquiritur. Et in hoc casu vera est opinio Laurentii de qua supra. Aut Ecclesia est profusa diruta ita ut egeat nova consecratione juxta textum in c. de Fabrica, de consecr. dist. 1. & hoc secundo casu, aut quis Ecclesiam reedificat sine consensu Episcopi Diocesani; & nullum jus acquirit, arg. leg. Usufructuarius, ff. de usufruct. ubi patet usufructuarius non posse immutare formam rei, etiam si alius non possit uti. Et ex expressum in Auth. ut nullus fabrica orat. dom. §. 1. collat. 5. nam quemadmodum a principio non licet Ecclesiam construere sine consensu Episcopi, ut in c. Nemo de consecr. dist. 1. ita nec postea illam reedificare ut acquiratur jus patronatus, ut bene per Abbatem hic n. 8. Aut Ecclesiam profusa dirutam reedificat de Diocesani consensu & acquirit jus patronatus, quia perinde est ac si Ecclesiam ab initio construxisset, c. Consultat infra de Judais, ubi habetur favorabiliter esse reedificare constructam, quam de novo construere & est casus in d. Auth. Ut null. Fabr. orat. domini §. 1. per totum enim destructionem Ecclesiam remanet exsecrata d. c. de Fabr. de consecr. dist. 1. c. Profusisti & cap. In lignis de consecr. Episc. vel Altar. secundum Joannem Andream supra in rubricis numero tertio, versiculo, Sed non placet hac reprehensio; & prior patronus qui per primam dedicationem Ecclesie acquisivit jus patronatus, per totalem illius destructionem radicatus ipsum jus amittit, ut tenet Bernard. hic in fine prima glossa, & Hostiens. post eum n. 3. Joan. Andr. n. 12. Henric. Boich. prope finem, vers. Prior vero Patronus, Cardin. q. 3. & reliqui omnes. Equum tamen est ut antequam Episcopus extraneo de consensu suo edificare volenti consentiat, antiquum Patronum super hoc requiratur, & ipsum cuilibet extraneo praeferat, arg. cap. Cum Apostolica, de his que sunt in prelat. cap. Patuit, de locat. & conduct. & cap. Ad hac in fine de offic. Archid. secundum Host. Et alios praelegatos, & concordat quod notat idem Hostiens. in cap. Nobis infra eod. Supra dictam glossam distinctionem probatur hic Tancred. Joan. Andr. & Henr. Boich. loco cit. & Abb. n. 1. & v. 1. Staphil. de litter. grat. tit. de mod. & form. impetr. §. Sequitur videre n. 6. Burfat. conf. 310. a. n. 3. vol. 3. Lambertin. de jure patr. lib. 1. part. 1. in 6. q. principalis art. 3. Menoch. conf. 90. sub n. 24. & 25. Rota decif. 306. a. n. 3. part. 3. divers. & apud Card. Seraphin. decif. 555. n. 2.

semel extincta in perpetuum non reviviscit, l. Qui tu. ff. Arcam, ff. de solut. & c. Quis de consecr. dist. 4. Ad hoc textus optimus in l. Quid tamen, §. penult. ff. quibus modis usufr. amitt. ubi si navis fuerit per partes refecta durat usufr. fructus: sed si ex toto destructa fuerit, & postea rellaurata, licet ex eisdem tabulis, usufructus extinctus est. Sicut si domus ex iisdem camentis, lignisque fuerit restructa, usufructus extinguatur, & pro hac parte post multa conclusit gloss. 1. hic vers. Item quid si reedificata est, Host. n. 2. in eod. vers. Bur. n. 17. Cardin. n. 7. in 3. quass. Abb. n. 11. & plerique alii. Neque obstant Jura contraria allegata in glossa, ex quibus arguitur Ecclesiam reedificatam censeri eandem Ecclesiam, & loco prioris succedere. Quoniam loquuntur in eo casu, in quo semper remanet materia, ut responderi Jean. Calderin. & post eum Cardin. ubi supra.

Patronum faciunt dos, aedificatio, fundas.

Idem apertius tenet Innoc. supra in rubr. dum primò ponit hos tres modos acquirendi patronatum & postea subdit, quilibet autem ipsorum patronus est. Idipsum clarè voluit Archid. in c. 1. post princ. de jure patronatus lib. 6. ubi ait posse effici plures patronos ex diversis causis, puta quia unus est patronus ex fundi datione, alter ex datione, alter ex constructione; & sequitur Card. supra in rubr. in 4. q. & conf. 122. Quidam habens quoddam fundum, col. 2. vers. Ad quod respondeo, Abbas conf. 39. Quidam Dominus Jacobus post princ. lib. 2. & alii apud Lambertinum afferentem hanc esse communem omnium Doctorum sententiam in tractatu hujus tituli, libro primo, parte primà in 3. quass. principalis art. 1. non.

Rursum procedit eadem conclusio non solum in Jure patronatus surgente propter aedificium, sed etiam propter dotem, vel fundum. Nam quemadmodum si Ecclesia sit à fidei dementis destructa, ex reedificatione alterius etiam ex iisdem camentis antiquus Patronus non recuperat Jus patronatus eodem modo si dos vel fundus omnino pereat, antiquus patronus ex nova datione vel fundatione non recuperat Jus patronatus; sed illud acquirit qui novam dotem, vel fundum alligat, ut bene per Card. n. 7. in fine, vers. Procedit autem hac qualitas. Fateor tamen Patronatum surgentem ex datione, vel fundatione non amitti ex sola destructione Ecclesie. Nam si dos salva sit, aut fundus; etiam destructa Ecclesia, qui dotavit, vel fundavit, remanebit Patronus, & ita post Ecclesiam reedificatam erunt tres Patroni ex diversis causis secundum Abb. n. 11. vers. Ego intelligo qui ad hoc inducit regulam, §. Affinitatis, infra de nupt.

Tertio, hic cum dicatur in discordia Patronorum esse preferendum presentatum à majori parte si sit idoneus, investigandum esset quid juris sit si Patroni sint pares in presentando, an scilicet inter presentatos institutus sit dignior, an vero sit locus gratificationi Episcopi. Sed hac materiam plenè examino in cap. Cùm autem, infra eod. in 1. & 2. q. a. n. 20. usque in finem.

Quarto, cum similiter hic dicatur jus ordinandi Ecclesiam ad Episcopum devolvi, si questio super Patronatu inter comparatos laicos non fuerit decisa infra quatuor menses ad presentandum praefixos; querendum esset numquid Episcopus Parochialis Ecclesiam Juris patronatus hanc conferens jure devolvat, teneatur servare formam examinis per concursum praescriptum à Concilio in d. cap. 18. in Parochialis libere collationis. Sed de hoc quoque articulo late discussum in capite Cùm propter, in 1. quass. n. 7. infra eod.

Secundum quæro, an ex reedificatione seu refectione Ecclesie acquiratur jus patronatus. Negat Laurentius & post eum Innoc. hic in princ. arg. leg. Praetor, §. Vicinales, ff. ne quid in loco publico melius distinet §. Viarum, vers. Vicinales, ubi vicinalis via dicitur privata, si ab initio facta sit à privatis publica, si solum relictur expensis privatorum, atque ita quod publicum est ex simpliciter refectione non desinit esse publicum. Inducunt etiam rationem, quia quod humani juris esse desinit, servitutem non recipit, lege Caveri, ff. Commun. praedior. & arguunt. cap. Ad hac in fine supra de Relig. domibus cum jure concord.

Veram glossa Bernardi hic in verbo Fundatores distinguit

fit dicitur, quia dictio mea non refertur ad jus patronatus, alioquin contractus esset simoniacus, cum jus patronatus per se vendi non possit, c. Quia Clerici de hic glossa ultima sup. eod. & infra c. de jure. Sed refertur ad ipsam universitatem cum qua non ministerio hominum, sed ministerio juris transit jus patronatus tanquam accessorium & in quodam necessarium consequentiam rei venditæ cui adheret, ut dicitur in decisione Litte. Et quemadmodum si quis dicat, vendo tibi villam meam illud pronomen meam non impedit transitum juris patronatus ut hic admittunt Innoc. & omnes, ita nec impeditur debet si dicat vendo omnia bona mea, quia neutro calu transit ex vi pronominis mea, sed ex vi universalitatis cui accedit.

Præterea inepta videtur differentia quam constituit Roch. ubi supra inter venditionem omnium bonorum factam simpliciter & factam cum illa dictione mea. Quoniam ad praxim deduci non potest, ut quis vendat universaliter omnia bona, nisi ea demonstret per illud pronomen mea vel aliud æquipollens, ut animadvertit Lambert. d. q. 5. art. 14. vers. Considera sexto.

53 Sexto, quæro an venditæ hæreditate transeat Jus patronatus.

Respondeo transire, quia hæreditas est quid univèrsium, ut in d. l. Bonorum, la secunda, ff. de verb. signif. & in l. Hæreditas, & l. Item, §. Non solum, ff. de pet. hæred. & ita communiter tenetur, ut dicit Abbas hic n. 13. Ideoque Jus patronatus competens filiis & successoribus, dicitur translatum cum universitate per cessionem à filio factam de omni jure, quod in hæreditate habebat, Archil. de Graff. decis. 9. de Jurepatr.

54 Septimo, quæro an Jus patronatus veniat in legato omnium bonorum.

Respondeo affirmative, quia hujusmodi legatum intelligitur univèrsale, l. Quoties, §. ultim. ff. de usufr. juncta l. Cogi, in princ. cum l. præced. ff. ad Trebellian. & l. Uxori mea, ff. de usufr. legat. Ideoque Jus presentandi magis pertinet ad uxorem relictam usufructuariam omnium bonorum, quam ad hæredem, ut post prolixam disputationem concludit Lambertin. de Jurepatr. part. 2. lib. 1. q. 10. principali art. 3. ubi etiam n. 22. vers. Possit etiam dici cum seqq. referet Anton. Corf. qui postea fuit Rote Auditor, & Christophorum Albam Jurisconsultos primarios legentes in studio Patavino ita consuluisset, & in civitate Calabriae sic judicatum fuisse, & cum secuta fuit Rota coram Cardinali Mantica, decis. 140.

57 An autem prescribens universitatem bonorum prescribat Jus patronatus et immixtum, plenè examinat Felin. in d. c. Casuum n. 8. de præscriptione.

58 An autem prescribens universitatem bonorum prescribat Jus patronatus et immixtum, plenè examinat Felin. in d. c. Casuum n. 8. de præscriptione.

Oblato & ultimo, quæro pro complemento materie, an transeat Jus patronatus cum venditur talis universitas, cum qua de jure transit, si in hujusmodi venditione Jus patronatus exprimitur: veluti si vendatur castrum cum omni jurisdictione & Jure patronatus.

Joan. Andr. in cap. unic. n. 1. vers. Quæro, de quo dubitari videtur infra eodem lib. 6. disputat latissime hæc questionem in utramque partem, & n. 3. vers. Item audiui, refert pro parte affirmativa fuisse in Curia sententiarum in venditione, quam fecerat Capitulum Herbipolen. Decano, & Capitulo S. Stephani Moguntini de villa Ingilem. exprimens Curiam, agros, vineas, decimas, census, Jus patronatus cum omnibus juribus, &c. Sed nihilominus in eodem n. 2. vers. Propter qua consulti tanquam certum, ut nunquam fiat expressio Juris patronatus venditioni conjuncta, & per quam dicitur illud expressè venditum, sed in fine instrumenti fateatur venditor se dedisse esse patronum, & omne possessionis commodum, & animum deposuisse.

Geminò verò in d. cap. unico referendo Joan. Cald. dicit posse concludi sub hac distinctione, videlicet aut expressio fit declarativè, ut vendo villam cum omnibus juribus, id est jurisdictione, Jure patronatus, &c. & tunc transit, quia talis declaratio non inducit novam, vel singularem venditionem, arg. l. Hæredes palam, ff. de testam. Aut expressio fit non declarativè, sed conjunctivè, ut vendo villam, & Jus patronatus: & hoc casu Jus patronatus non transit, ex notat, per Joan. Andr. ubi supra. Addit Franc. in eod. capite unica n. 3. vers. Sed imò. Quod est expressio Juris patronatus fiat continuativè, tamen fiat eo modo quo tacite inest, ita ut appareat illud non venire principaliter, sed accessoriè, veluti si vendatur castrum cum Jure patronatus, & tunc transeat, cum accessoriè veniat. Fateatur tamen hoc pendere ab inspectione, an dictio, eam, conjungat principaliter, an accessoriè. Abb. Marian. Soccin. & alii in cap. Querelam, de sim. distinguunt: An dicatur, vendo castrum cum Jure patronatus, vel, vendo castrum & Jus patronatus, ut in primo casu transeat cum universitate; in secundo autem non: sed hæc distinctionem reprobat ibi Felin. in aut. col. concludens neutro casu Jus patronatus transire in emptorem: & hæc opinione loquitur, & validissimis fundamentis comprobat Lambert. de Jurepatr. 2. p. lib. 1. in §. q. princ. art. 20. n. 12. usque in fin. art. que & mihi magis placet, tum quia conformior dicitur Joan. Andr. Tum quia firmiter rationibus fulcitur, tum demùm, quia tutior est propter periculum simonice: & ideo in dubio amplectenda, c. Juvenci, infra de spons. & e. Ad audientiam, de homicid. cum concordant.

59 Geminò verò in d. cap. unico referendo Joan. Cald. dicit posse concludi sub hac distinctione, videlicet aut expressio fit declarativè, ut vendo villam cum omnibus juribus, id est jurisdictione, Jure patronatus, &c. & tunc transit, quia talis declaratio non inducit novam, vel singularem venditionem, arg. l. Hæredes palam, ff. de testam. Aut expressio fit non declarativè, sed conjunctivè, ut vendo villam, & Jus patronatus: & hoc casu Jus patronatus non transit, ex notat, per Joan. Andr. ubi supra. Addit Franc. in eod. capite unica n. 3. vers. Sed imò. Quod est expressio Juris patronatus fiat continuativè, tamen fiat eo modo quo tacite inest, ita ut appareat illud non venire principaliter, sed accessoriè, veluti si vendatur castrum cum Jure patronatus, & tunc transeat, cum accessoriè veniat. Fateatur tamen hoc pendere ab inspectione, an dictio, eam, conjungat principaliter, an accessoriè. Abb. Marian. Soccin. & alii in cap. Querelam, de sim. distinguunt: An dicatur, vendo castrum cum Jure patronatus, vel, vendo castrum & Jus patronatus, ut in primo casu transeat cum universitate; in secundo autem non: sed hæc distinctionem reprobat ibi Felin. in aut. col. concludens neutro casu Jus patronatus transire in emptorem: & hæc opinione loquitur, & validissimis fundamentis comprobat Lambert. de Jurepatr. 2. p. lib. 1. in §. q. princ. art. 20. n. 12. usque in fin. art. que & mihi magis placet, tum quia conformior dicitur Joan. Andr. Tum quia firmiter rationibus fulcitur, tum demùm, quia tutior est propter periculum simonice: & ideo in dubio amplectenda, c. Juvenci, infra de spons. & e. Ad audientiam, de homicid. cum concordant.

60 Geminò verò in d. cap. unico referendo Joan. Cald. dicit posse concludi sub hac distinctione, videlicet aut expressio fit declarativè, ut vendo villam cum omnibus juribus, id est jurisdictione, Jure patronatus, &c. & tunc transit, quia talis declaratio non inducit novam, vel singularem venditionem, arg. l. Hæredes palam, ff. de testam. Aut expressio fit non declarativè, sed conjunctivè, ut vendo villam, & Jus patronatus: & hoc casu Jus patronatus non transit, ex notat, per Joan. Andr. ubi supra. Addit Franc. in eod. capite unica n. 3. vers. Sed imò. Quod est expressio Juris patronatus fiat continuativè, tamen fiat eo modo quo tacite inest, ita ut appareat illud non venire principaliter, sed accessoriè, veluti si vendatur castrum cum Jure patronatus, & tunc transeat, cum accessoriè veniat. Fateatur tamen hoc pendere ab inspectione, an dictio, eam, conjungat principaliter, an accessoriè. Abb. Marian. Soccin. & alii in cap. Querelam, de sim. distinguunt: An dicatur, vendo castrum cum Jure patronatus, vel, vendo castrum & Jus patronatus, ut in primo casu transeat cum universitate; in secundo autem non: sed hæc distinctionem reprobat ibi Felin. in aut. col. concludens neutro casu Jus patronatus transire in emptorem: & hæc opinione loquitur, & validissimis fundamentis comprobat Lambert. de Jurepatr. 2. p. lib. 1. in §. q. princ. art. 20. n. 12. usque in fin. art. que & mihi magis placet, tum quia conformior dicitur Joan. Andr. Tum quia firmiter rationibus fulcitur, tum demùm, quia tutior est propter periculum simonice: & ideo in dubio amplectenda, c. Juvenci, infra de spons. & e. Ad audientiam, de homicid. cum concordant.

61 Geminò verò in d. cap. unico referendo Joan. Cald. dicit posse concludi sub hac distinctione, videlicet aut expressio fit declarativè, ut vendo villam cum omnibus juribus, id est jurisdictione, Jure patronatus, &c. & tunc transit, quia talis declaratio non inducit novam, vel singularem venditionem, arg. l. Hæredes palam, ff. de testam. Aut expressio fit non declarativè, sed conjunctivè, ut vendo villam, & Jus patronatus: & hoc casu Jus patronatus non transit, ex notat, per Joan. Andr. ubi supra. Addit Franc. in eod. capite unica n. 3. vers. Sed imò. Quod est expressio Juris patronatus fiat continuativè, tamen fiat eo modo quo tacite inest, ita ut appareat illud non venire principaliter, sed accessoriè, veluti si vendatur castrum cum Jure patronatus, & tunc transeat, cum accessoriè veniat. Fateatur tamen hoc pendere ab inspectione, an dictio, eam, conjungat principaliter, an accessoriè. Abb. Marian. Soccin. & alii in cap. Querelam, de sim. distinguunt: An dicatur, vendo castrum cum Jure patronatus, vel, vendo castrum & Jus patronatus, ut in primo casu transeat cum universitate; in secundo autem non: sed hæc distinctionem reprobat ibi Felin. in aut. col. concludens neutro casu Jus patronatus transire in emptorem: & hæc opinione loquitur, & validissimis fundamentis comprobat Lambert. de Jurepatr. 2. p. lib. 1. in §. q. princ. art. 20. n. 12. usque in fin. art. que & mihi magis placet, tum quia conformior dicitur Joan. Andr. Tum quia firmiter rationibus fulcitur, tum demùm, quia tutior est propter periculum simonice: & ideo in dubio amplectenda, c. Juvenci, infra de spons. & e. Ad audientiam, de homicid. cum concordant.

DE JURE PATRONATUS.

Idem Alexander III. Abbati S. Alberti.

CAPUT XIX.

Consultationibus: & infra. Si aliquis Clericus ab ordinario iudice in Ecclesia fuerit institutus ad præsentationem illius, qui ejusdem Ecclesiæ credebatur esse patronus, & postea jus patronatus alius evicerit in iudicio, institutus non debet ab ipsa propter hoc removeri, si tempore præsentationis suæ, ille qui eum præsentavit, jus patronatus Ecclesiæ possidebat, cum ex hoc ei, qui de jure debet habere, nullum in posterum præjudicium generetur. Si verò non possidebat, sed tantum credebatur esse patronus, cum non esset, poterit ab eadem Ecclesia removeri.

SUMMARIUM.

- 1 Præsentandi potestatem conferunt possessio, communis & credulitas, & n. 3.
- 2 Institutus ad præsentationem ejus qui tunc Jus patronatus possidebat, & credebatur Patronus, non removetur, licet illud Jus ab eo possessè evincatur.
- 3 Gestæ non sustinentur ex titulo putativo, & communi errore, nisi concurrat possessio, vel quæsi. Præsentatio ut sit valida non requiritur, ut præsentans sit Patronus, sed satis est ut tempore præsentationis sit in quasi possessione præsentandi, & communiter reputetur Patronus, ibidem, & num. 4. & 14. Et quid post Concilium Tridentinum, num. 8. & seq. usque in finem.
- 4 Præsentatio est fructus Juris patronatus.
- 5 Fructus pertinent ad bonæ fidei possessorem, non ad proprietarium.
- 6 Collatio facta ab existente in quasi possessione conferendi sustinetur, licet Jus conferendi non habeat.
- 7 Juris patronatus titulus hodie probari debet ad præscriptum Conc. Trident. nec sufficit possessio præsentandi, & num. seq.
- 8 Tridentinum Concilium circa prohibitionem Juris patronatus locum habet tam in petitorio, quam in possessorio.
- 9 Patronus potest à sua quasi possessione repellit, nisi patronatum probaverit juxta formam Concilii, etiam si Ordinarius post Concilium admisisset præsentationem sine causa cognitione.
- 10 Patronus potest à sua quasi possessione repellit, nisi patronatum probaverit juxta formam Concilii, etiam si Ordinarius post Concilium admisisset præsentationem sine causa cognitione.
- 11 Etiam si Patronus probaverit se per quadraginta annos præsentasse.
- 12 Jus patronatus non probatur ex prescriptione, nisi illa sit immemorabilis.
- 13 Ad immemorabilem conficiendam computari debent anni elapsi usque ad tempus controversiæ motæ.
- 14 Præsentatus à bonæ fidei possessore de jure communi debet institui, & præferri præsentato à proprietario, sicut est Concilio Tridentino.
- 15 Nisi agatur de sola pertinentia Juris patronatus inter præsentatos, quia tunc Concilium non intrat, & præferatur præsentatus à possidente.
- 16 Præsentandi quasi possessio ex unico etiam actu acquiritur.

Consultationibus. Possessio & communis credulitas potestatem conferunt presentandi. Hoc dicit secundum Abb. Antiq. & Joan. de Anan. vel aliter secundum Joan. Andr. & alios post eum. Institutus ad præsentationem ejus, qui tunc Jus patronatus Ecclesiæ possidebat, removeri non debet, licet illud Jus ab eo postmodum evincatur; secus si non possidebat, sed tantum credebatur esse patronus. Dividitur in duas partes; secunda hæc, Si verò.

Nota primò ex priori parte textus, duo esse necessaria ad hoc ut sustineatur intuitivo ad præsentationem ejus qui Patronus non est, videlicet ut communiter reputetur Patronus & sit in possessione presentandi, prout hic notant glossa 1. Holt. n. 1. in verbo Credebatur. Abb. Antiq. & Joan. de Anan. uterque in summatio. Et hinc collige notabilem limitationem ad legem Barbarius ff. de Off. Præt. & ad consimilia jura que disponunt gesta à non habente potestatem, sustineri ex titulo putativo & communi errore, procedunt enim dummodo cum communi errore concurrat possessio vel quasi proprietatis seu potestatis; & ita post Innoc. singulariter limitant prædicta jura. Anton. de Butr. hic n. 4. Abb. in 2. not. & Joan. de Anan. n. 2. Alias declarationes ad dictam legem Barbarius posui in c. Quod à prædecessore infra de schismat. & in c. Super eo de crimine falsi.

Secundo nota hic Jus patronatus Ecclesiæ possidebat ad validitatem presentationis non requiri, ut presentans habeat titulum & proprietatem juris patronatus, sed satis esse ut tempore actus presentationis sit in quasi possessione juris presentandi; & ad hoc communiter allegatur hoc capitulum secundum Anton. de Butr. in prima notat. & ratio hujus decisionis est, quia presentatio est fructus juris patronatus, c. ex litteris supra eod. Fructus autem pertinet ad bonæ fidei possessorem, non ad proprietarium, c. Graviss. supra de restit. spoliat. & §. si quis à non domino, infra de rer. divis. Undè quamvis postea Jus patronatus ab alio evincatur, tamen institutus ad presentationem bonæ fidei possessoris non removetur ut in cetero, quia factum legitime non retractatur, etiam si de Fagnan. in III. Lib. Decretal.

Verum hujusmodi questiones & consimiles hodie sunt ferme inutiles & ideo illas non prosequor, quia dispositio hujus Decretalis hac in parte corrigitur à Concilio Trident. sess. 25. c. 9. ubi statuitur ut (titulus juris patronatus sit ex fundatione vel dotatione, qui ex authentico documento & aliis jure requisitis ostendatur, sive etiam ex multiplicatis presentationibus supra hominum memoriam aliaque secundum juris dispositionem. In iis verò personis vel universitatibus in quibus id jus plerumque ex usurpatione potius quæritum præsumi solet, immemorabilis non aliter suffragetur quam si præter reliqua ad eam necessaria presentaciones etiam continuatæ non minori saltem quam quinquaginta annorum spatii quæ omnes effectum sortite sint, autenticis scripturis probentur. Reliqui Patronatus omnes & privilegia concessa tam in vim patronatus quam alio quocumque jure nominandi, eligendi & presentandi, exceptis his que ad supremos Principes pertinent, vel in favorem generalium studiorum concessa sunt, in totum præstus abrogata & irrita cum quasi possessione inde secuta intelligantur.)

de Castro Roman. Singular. 6. Silvester in verb. Jus patronatus, quest. 5. Henrich. Boich. & Cardin. hic n. 18. & 19. & idem Cardin. in c. Cum saeculum n. 5. vers. Quo ad questionem infra eodem, Abb. d. q. 5. n. 5.

Quoniam ut respondit Innoc. hic n. 3. aliud est in jure sepulchri aliud in jure patronatus, quia sepulchrum cum nihil valeat, nisi venditor ad illud pertinet & in eo sepeliatur, esset illi proflus inutile si emptor fundi ingressum prohiberet, cum ad illud non pateat aditus, nisi per fundum. At secus est in jure patronatus, quia venditor illo uti potest presentando, quamvis Ecclesiam non ingrediatur. Sequitur Abb. hic n. 14. vers. Nec obstant, & Covarr. var. resol. lib. 1. c. 13. n. 3. vers. Non obstant ratio.

21. Conclude igitur, venditio fundo, non venire jus patronatus per supra dicta, nisi si venditor paterat aditus per ipsum fundum sine non, prout ex distinctione Abb. d. q. 5. n. 5. & Roman. de singular. 6. post mult. concludit Lambert. in tract. hujus tit. part. 2. lib. 1. in 5. q. princ. art. 6. n. 2. propt. fin. vers. Ego hanc limitationem, nisi tamen esset talis fundus qui universitatem constitueret juxta l. cum fundus ff. de l. 2. & est text. secundum inductionem Card. in c. Cum Bertoldus supra de re judic. nam cura illa de qua text. loquitur, fundus est universitatem constituens. Unde non mirum si jus patronatus transierit in emptorem. Quo fit ut si quis haberet fundum quem Hispani appellant hereditamento intra cujus fines haberet jus patronatus venditio fundo jus patronatus hujusmodi bene transierit in emptorem ut per Covarr. d. n. 3. vers. Tertio.

22. Secundo. Quero, si quis vendat omnia jura que habet in aliqua villa in qua certos tamen fundos habeat vel certa jura namquid in tali venditione transeat jus patronatus.

23. Respondeo non transire si villa non sit sua nam ad hoc ut transeat, oporteret ut res que venditur, si talis que est sine expressione universitatem vel jus patronatus in se continet, sicut est villa vel castrum que in se continet jurisdictionem, honorem & jus patronatus, sed cum dico, vendo tibi omnia jura hanc universalis est resolvenda in singulares id est vendo tibi hoc & illud. Cum autem jus patronatus vendi non possit sub hac generali venditione nullatenus comprehenditur. Ita formaliter Innocentius hic n. 2. cui consentiunt Hostiens. num. 5. vers. Sed quid si quis obliget Joan. Andr. num. 3. vers. Dixit etiam Innoc. Henrich. Boich. n. 3. Butr. num. 6. vers. Tertia regula. Cardin. num. 16. q. 11. Anchar. num. 11. Abb. eodem. num. Hero. n. 55.

24. Tertio. Quero, si quis donet, aut vendat omnia bona, que habet in tali loco, namquid jus patronatus veniat in hoc contractu? Respondeo sub distinctione, nam aut ille qui donat vel vendit omnia bona que habet in tali loco, reperitur ita habere universitatem, puta villam vel castrum; & tunc in tali contractu utique venit jus patronatus ex quo universitas hic reperitur que jus patronatus includit, ut hic & in cap. Cum saeculum infra eodem. Aut in tali loco quis nullam habet universitatem, sed aliqua bona particularia duntaxat; & hoc casu non venit jus patronatus, quia non reperitur hic aliqua universitas, cum qua transire possit, ita distinguit Decius in c. Sedes. n. 8. supra de re script. & est ex mente Innoc. hic n. 2. dum dicit in venditione omnium jurium que aliquis habet in tali villa non venit jus patronatus, si villa non sit sua, quia tunc non est hic aliqua universitas; oppositum sentiens, si sit Dominus villae, quia tunc censetur vendidisse universitatem cum qua bene transit jus patronatus ut dixi in precedenti questione.

Et per hoc cum N. vendidisset omnia bona que habebat in Dominio Januen. arbitratum sum in tali contractu non transivisse jus patronatus Capellae, quod eidem competeat in Parochiali Ecclesia Saranen. Dixerunt, quia cum in dominio Januensi nullam haberet universitatem cum qua transire possit jus patronatus puta villam, castrum vel foudum talis venditio non fuit universalis, sed particularis verbis generalibus concerna que resolvitur in suas singularitates, perinde ac si dictum fuisset, vendo talem & talem fundum quos habeo in ditione Januensi, secundum Innoc. & alios citatos in hac & in precedenti questione & hoc est communis opinio in qua, paucis exceptis, omnes conveniunt & deducit Lambert. in tractat. hujus tituli. part. 1. q. 5. artic. 13. quam etiam pluries secuta est Rota ut deest. 1152. part. 3. divers. Put. deest. 351. num. 1. vers. Sed quia erat particularis lib. 3. Seraph. deest. 725. Quamvis enim venditio facta fuisset verbis generalibus; hanc tamen generalitas restricta fuit ad certa loca & ratione hujus restrictivae non fuit universalis. Ad hoc autem, ut in venditione universitatis veniat jus patronatus, requiritur ut universitas sit realis, non verbalis ut inquit Federic. de Sen. conf. 225. Si opinio n. 2.

27. Quarto quero, an in venditione omnium bonorum veniat jus patronatus.

Doctores non conveniunt. Nam Abb. hic num. 12. quamvis dicat Innoc. & Joan. Andr. sentire in venditione omnium bonorum suorum non venire jus patronatus; tamen ipse te-

net contrarium per text. in l. Bonorum, la secunda, ff. de verb. signif. ubi dicitur: Bonorum appellatio sicut hereditatis, universitatem quamdam, ac jus successiois: & non singulares res demonstrat, sequitur Felin. in c. Caution. n. 8. supra de praescript. & est communis opinio, ut inquit Decius conf. 127. Plura dubia, num. 3. vers. Sed ad ista Verum ispletur Decius rei, ut si fiat venditio de hereditate, de curia, de feudo, de castro & de similibus que sub se vere universitatem continent. Et ratio differentie est quia cum talis universitas non resolvitur in singularitates ad textum in l. 1. cod. de cois. non mirum si cum ea transit jus patronatus, cum per se hoc casu non dicatur vendi sed potius in quamdam necessariam consequentiam rei venditae, cui adhaeret, & multa in consequentiam necessariam permittitur fieri que principaliter prohibentur vulg. l. 1. ff. de auct. tutor. Hancque opinionem videtur secuta Rota apud AA. ut habetur in deest. divers. 1152. lib. 3. part. 3. dum hic concluditur in cessione omnium jurium non fuisse comprehensionem jus patronatus ea ratione quia cessione generalis verbalis que resolvitur in sua species & non universalis ratione rei proat requiritur. Et licet Abb. dict. c. Ex litteris num. 11. & alii qui cum sequuntur contrarium teneant & signanter Decius qui in hoc parum contans est, in d. conf. 127. Assanen sententia Innocentii, quam nuper & alius amplexa fuit Rota & autoritate plurimum & ceritum gravissimum virorum & firmiori ratione soluta videtur. Nec decisio Putei 351. lib. 1. in aliquo repugnat, cum & donatio particularis jure patronatus accedente consensu Ordinarii fieri possit ut per Lambert. de jure patro. 2. p. lib. 1. quest. 1. princ. art. 1. & 2.

Ultra quod in casu de quo agitur est facilis admitti debet ea sententia & tam que cessione predicta est de bonis omnibus ipsius Nicolai & tamen jus patronatus non potest dici de bonis laici ad effectum praedictum Bald. consilio. 355. num. 2. vers. Ad evidentiam lib. 1. bene Put. de deest. 351. in fin. Tum etiam quia cedens & cessionarius voluerunt bona & jura data in solutum haberi pro designatis, nominatis & specificatis per eorum nomina, consensu & vocabula. Ex quibus verbis manifeste constat non fuisse factam cessionem tantquam de universo, sed tanquam de rebus particularibus quo casu non ambigitur jus patronatus non comprehendit. Ad illud autem quod deducebatur per informantes pro Alexandro Guinilio circa presentationem potest dictam cessionem factam in executione illius tantum temporis spatium, quo praetendi potest Michaeli & descendenti eius fuisse si non vigore dictae cessionis, saltem mediante praescriptione acquisitionis, sed de eo in alia portione particulariter agenda esse. Hactenus verba decisionis.

44. Contrarium opinione, id est in venditione omnium bonorum, iurium & actionum venire jus patronatus tenuerunt Decius conf. 127. Plura dubia, num. 2. & n. 3. vers. Sed ad ista, ubi firmat in cessione bonorum ac juriis transire etiam jus patronatus, Put. deest. 351. n. 1. lib. 2. Seraph. deest. 725. ubi resolvit in donatione omnium, & quorumcumque bonorum mobilium & immobilium, iurium & actionum similiter venire etiam Jus patronatus, Rota in recent. deest. 207. n. 11. 12. 13. & 15. part. 6.

45. Et quamvis praeterea decisiones loquantur in terminis donationis, tamen non fundant se in eo, quod donatio facta fuerit de consensu Duxeciani, Tunc enim questio esset de indubitabili, cum Jus patronatus donari possit etiam particulariter & nominatim accedente Ordinarii consensu, ut supponit Rota in predicta decisione littere, sed fundant se in eo, quod donatio omnium bonorum, iurium & actionum univ. versitatem continet, cum qua indistincte transit Jus patronatus absque consensu Ordinarii, sive contractus sit gratuitus, sive non, ut ostensum est supra n. 3. Quin imo in d. deest. 207. n. 14. & 15. diversis verbis dicitur non obitare, quod in donatione non intervenit consensu Ordinarii, sine quo Jus patronatus donari non potest, quia hoc procedit in particulari donatione, sicut autem est in donatione universalis omnium bonorum & iurium, in qua consensus Ordinarii minime requiritur. Eodem sententiae adscribi possunt Autores omnes, qui in fortioribus terminis voluerunt, ut si quis dicit: Vendo tibi omnia bona mea, nulla facta mentione juriis & actionum, nihilominus veniat Jus patronatus, inter quos Abb. hic n. 12. Fel. c. Casum, n. 8. de praes. Et Decius qui de communi testatur d. conf. 127. n. 3. v. Sed ad ista.

46. Et hanc secundam opinionem ego puto veriorum, & in practica amplectendam. Tum quia negari non potest, quin appellatio omnium bonorum, iurium & actionum universitatem quamdam designet, ut a fortiori probatur in d. l. Bonorum, la secunda, ff. de verb. signif. Nam intellectus Decii, de quo supra n. 29. divinat, cum ille textus generaliter loquatur; ac promitte inevitabiliter probat hanc opinionem, ut inquit Roch. de Curt. in tract. hujus tit. in verb. Iste, vel is. Tum quia supra scripta decisio Lucana Juris pa-

Et ideò sicut jus patronatus de per se vendi non potest cap. De jure, de jure patron. ita etiam non potest vendi sub illa universitate verbalis; aliter fieret fraus legi, cum ille qui nihil haberet quam jus patronatus aut parum plus posset sub pretextu venditionis universalis omnium bonorum ipsum jus patronatus vendere. At secus est, quando fit cessione vel alienatione universalis respectu rei, ut si fiat venditio de hereditate, de curia, de feudo, de castro & de similibus que sub se vere universitatem continent. Et ratio differentie est quia cum talis universitas non resolvitur in singularitates ad textum in l. 1. cod. de cois. non mirum si cum ea transit jus patronatus, cum per se hoc casu non dicatur vendi sed potius in quamdam necessariam consequentiam rei venditae, cui adhaeret, & multa in consequentiam necessariam permittitur fieri que principaliter prohibentur vulg. l. 1. ff. de auct. tutor. Hancque opinionem videtur secuta Rota apud AA. ut habetur in deest. divers. 1152. lib. 3. part. 3. dum hic concluditur in cessione omnium jurium non fuisse comprehensionem jus patronatus ea ratione quia cessione generalis verbalis que resolvitur in sua species & non universalis ratione rei proat requiritur. Et licet Abb. dict. c. Ex litteris num. 11. & alii qui cum sequuntur contrarium teneant & signanter Decius qui in hoc parum contans est, in d. conf. 127. Assanen sententia Innocentii, quam nuper & alius amplexa fuit Rota & autoritate plurimum & ceritum gravissimum virorum & firmiori ratione soluta videtur. Nec decisio Putei 351. lib. 1. in aliquo repugnat, cum & donatio particularis jure patronatus accedente consensu Ordinarii fieri possit ut per Lambert. de jure patro. 2. p. lib. 1. quest. 1. princ. art. 1. & 2.

Ultra quod in casu de quo agitur est facilis admitti debet ea sententia & tam que cessione predicta est de bonis omnibus ipsius Nicolai & tamen jus patronatus non potest dici de bonis laici ad effectum praedictum Bald. consilio. 355. num. 2. vers. Ad evidentiam lib. 1. bene Put. de deest. 351. in fin. Tum etiam quia cedens & cessionarius voluerunt bona & jura data in solutum haberi pro designatis, nominatis & specificatis per eorum nomina, consensu & vocabula. Ex quibus verbis manifeste constat non fuisse factam cessionem tantquam de universo, sed tanquam de rebus particularibus quo casu non ambigitur jus patronatus non comprehendit. Ad illud autem quod deducebatur per informantes pro Alexandro Guinilio circa presentationem potest dictam cessionem factam in executione illius tantum temporis spatium, quo praetendi potest Michaeli & descendenti eius fuisse si non vigore dictae cessionis, saltem mediante praescriptione acquisitionis, sed de eo in alia portione particulariter agenda esse. Hactenus verba decisionis.

44. Contrarium opinione, id est in venditione omnium bonorum, iurium & actionum venire jus patronatus tenuerunt Decius conf. 127. Plura dubia, num. 2. & n. 3. vers. Sed ad ista, ubi firmat in cessione bonorum ac juriis transire etiam jus patronatus, Put. deest. 351. n. 1. lib. 2. Seraph. deest. 725. ubi resolvit in donatione omnium, & quorumcumque bonorum mobilium & immobilium, iurium & actionum similiter venire etiam Jus patronatus, Rota in recent. deest. 207. n. 11. 12. 13. & 15. part. 6.

45. Et quamvis praeterea decisiones loquantur in terminis donationis, tamen non fundant se in eo, quod donatio facta fuerit de consensu Duxeciani, Tunc enim questio esset de indubitabili, cum Jus patronatus donari possit etiam particulariter & nominatim accedente Ordinarii consensu, ut supponit Rota in predicta decisione littere, sed fundant se in eo, quod donatio omnium bonorum, iurium & actionum univ. versitatem continet, cum qua indistincte transit Jus patronatus absque consensu Ordinarii, sive contractus sit gratuitus, sive non, ut ostensum est supra n. 3. Quin imo in d. deest. 207. n. 14. & 15. diversis verbis dicitur non obitare, quod in donatione non intervenit consensu Ordinarii, sine quo Jus patronatus donari non potest, quia hoc procedit in particulari donatione, sicut autem est in donatione universalis omnium bonorum & iurium, in qua consensus Ordinarii minime requiritur. Eodem sententiae adscribi possunt Autores omnes, qui in fortioribus terminis voluerunt, ut si quis dicit: Vendo tibi omnia bona mea, nulla facta mentione juriis & actionum, nihilominus veniat Jus patronatus, inter quos Abb. hic n. 12. Fel. c. Casum, n. 8. de praes. Et Decius qui de communi testatur d. conf. 127. n. 3. v. Sed ad ista.

46. Et hanc secundam opinionem ego puto veriorum, & in practica amplectendam. Tum quia negari non potest, quin appellatio omnium bonorum, iurium & actionum universitatem quamdam designet, ut a fortiori probatur in d. l. Bonorum, la secunda, ff. de verb. signif. Nam intellectus Decii, de quo supra n. 29. divinat, cum ille textus generaliter loquatur; ac promitte inevitabiliter probat hanc opinionem, ut inquit Roch. de Curt. in tract. hujus tit. in verb. Iste, vel is. Tum quia supra scripta decisio Lucana Juris pa-

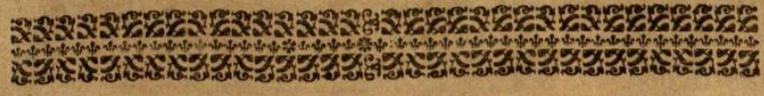
tronatus praecipue nititur autoritate Innocentii hic n. 2. qui tamen non loquitur in venditione omnium bonorum, vel iurium simpliciter & absolute, ut in casu questionis propositae, sed in venditione omnium iurium restricta ad certum locum. Sic enim ait: (Si quis obliget, aut vendat omnia jura, quae habet in aliqua villa, cum non sit sua, sed ibi certos tantum fundos habeat, vel certa jura, namquid in tali contractu transit Jus patronatus? Resp. non.) Hec Innoc. qui, ut vides, loquitur in venditione omnium iurium restricta ad certum locum; unde trahi non potest ad casum nostrum; quia magis univ. versum est vendere omnia bona, jura & actiones simpliciter & absolute, quam vendere omnia, seu omnia jura que quis habet in tali villa, cum primum sit totum, secundum vero pars. Neque hoc casu valet argumentum a toto ad partem, cum rationes sint diverse, nempe quia cum univ. versitate transit Jus patronatus, cum non univ. versum non transit, ut inquit Lambertin. de Jure patron. part. 2. lib. 1. in 5. quest. principali art. 14. n. 4. ver. Considero tertio, licet Abb. hic n. 12. dicat & male, Innocent. & Joan. Andr. sentire, ut si quis vendat omnia bona sua, non transeat Jus patronatus, quod dictum Abbatis multis errandi causam praebet, qui ad verba Innocentii non advertent. Nec verum est quod dicitur in d. deest. Seraphin. 725. num. 1. vers. Sed contrarium, nempe doctrinam Innocentii non esse receptam, imò enim in suo casu, id est in venditione omnium iurium limitata ad certum locum, seu villam fequaces habet, Host. Joan. Andr. Butr. & alios complures in decisione Littere allegatorum quin imò cum ipso paucis exceptis, conveniunt omnes, & ipsamet Rota, ut dixi supra in 2. quest. n. 23.

Concludo igitur in venditione omnium iurium & actionum 47 sine ulla limitatione loci absque dubio transire jus patronatus, etiam si venditor in suis locis nullam habeat universitatem, puta villam vel castrum, quia ipsa bona jura & actiones sunt universitates, sicut peculium & hereditas, ut lege Item, §. Non solum, ff. de pret. heredit. nec talis dicitur univ. versitas verbalis que resolvitur in singularitates, ut dicitur in decisione Littere, imò est realis cum qua bene transit jus patronatus. Et ideò non obstant Bald. conf. 1. n. 5. lib. 3. in decisione allegatorum, imò declarat mentem Innoc. juxta explanationem nostram per hanc formula verba. (dicit Innocentius quod cum re certa, puta cum fundo Bortiano non transeat jura mixta sicut est jus patronatus, sed cum universitate dist. n. 4. ut sit quid univ. versale ratione signi universalis aut ratione rei univ. versalis. Primo casu, ut cum dico vendo omnes possessiones talis villae & jura que hic habeo, non transit jus patronatus. Secundo casu transit ut nomine hereditatis.) Hec Bald. qui ut vides, intelligit universitatem ratione signi universalis, quando est restricta ad certum locum, ratione vero rei univ. versalis, quando nullis finibus circumscriptur sicut hereditas lege 3. §. Hereditatis, ff. de bon. poss. Rursus non obstat motum, quod jus patronatus per se vendi non potest & transire cum ita univ. versitate, posset fieri fraus legi, cum ille qui nihil haberet in bonis quam jus patronatus, vel parum plus posset sub pretextu venditionis omnium bonorum ac juriis sibi competentium vendere ipsum jus patronatus. Nam respondetur hanc considerationem non esse attendendam quando venditur ipsa univ. versitas realis, alioquin sequeretur ut si aliquis venderet hereditatem ad se delatam, in qua nihil aliud esset nisi unicum jus patronatus cum tali hereditate, ipsum jus patronatus non transiret. Sed abist ut tales subtilitates secundum Canones considerentur, ut ait Feder. de Sen. conf. 225. si opinio n. 2. vers. Ex non est dubium quod ille qui solum jus patronatus habet. Sicut igitur hanc consideratio non attenditur in venditione hereditatis, ita nec in venditione omnium bonorum, quia ita continet univ. versitatem venditio omnium bonorum, sicut venditio hereditatis ut voluit Baldus in l. 1. n. 7. cod. de bon. liber. & Abbas hic n. 12. & constat ex jam dictis.

Demum non obstat Doctrina Baldi in lege finali n. 59. cod. de edict. D. Adr. toll. ubi determinat ut si quis dicat dono tibi omnia jura mea, non transeat jus patronatus, quia dictio mea est domini significativa, lege Quintus, §. argento, ff. de auro & arg. legat. Sed patronus non est Dominus nisi abusive, ut lege Tale, §. fin. ff. de heredit. instit. & idem si dicat omnia jura que habeo, nam sermo iste generalis per suas species intelligitur, ut lege Si chorus, ff. de leg. 3. sed in speciebus dinumerandis non potest dinumerari jus patronatus, quare non includitur. Sequitur Lambert. de jure patronatus p. 2. lib. 1. in 5. quest. princ. art. 14. num. 5. vers. Tertius casus.

Id inquam non obstat, quia hanc doctrinam non est vera, cum se fundet in illa parte cuius mea que nihil fecit ut deducit Rebuff. in d. l. Bonorum, la secunda, ff. de verb. signif. & alii quos sequitur Rota apud Cardinalem Seraphinum, dicta decisione 725. numero primo, vers. Neque opinio Lambertini.

Ad rationem Baldi posset responderi nihil obitare quod illud pronomen mea sit domini significativum & patronus non

DE JURE PATRONATUS.

Alexander III. Herforden. Episcopo & Abbati de forde.

CAPUT VII.

EX litteris J. Salabrien. Episcopi accepimus, quod defuncta persona Ecclesie de Laton G. miles, qui villam in qua Ecclesia sita est, à Monasterio de Vinton. ad firmam tenebat, ad eandem vacantem, G. clericum prædicto Episcopo præsentavit: postmodum Abbatissa prædicti Monasterii alium præsentavit eidem, ad Ecclesiam supra scriptam, quo nolente præsentatum ab ea recipere, apud Cantuariensem Archiepiscopum, gravem de Episcopo deposuit quæstionem, & infra. Mandamus, quatenus si vobis constiterit, quod præfato militi præscripta villa fuerit, non excepto jure patronatus, ad firmam concessa, vel antequam de jure patronatus inter Abbatissam & militem controversia esset suborta, præfatus G. in præscripta Ecclesia per Episcopum, ad præsentationem militis institutus fuisset: ei (dummodò aliàs sit idoneus) adjudicetis Ecclesiam, ita quod si Abbatissa obtineat adversus militem, illi de temporalibus debeat respondere.

SUMMARIUM.

- 1 Jus patronatus consistens in aliqua universitate temporali transit cum ipsa universitate, & n. 3. & 35.
- 2 Etiam si universitas transeat tantum quoad utile dominium, & n. 11. & 15.
- 3 Nisi jus patronatus specificè sit exceptum, n. 2. & n. 17. vers. Limitatio regula.
- 4 Jus patronatus transit in quemcumque cum universitate, cui adhæret, etiam sine autoritate Episcopi, & n. 45.
- 5 Villa est quid universale, & n. 23. 25. & 28.
- 6 Jus patronatus prohibetur transferri per contractum non gratuitum, nisi talis contractus celebratur super aliqua universitate, & n. 45.
- 7 Jus Sepulchri accedit emptioni universitatis.
- 8 Decima, & alia jura merè spiritualia cum universitate non transeunt.
- 9 Donatus Episcopus Villam cum omnibus qua illi habet, non transfert jura spiritualia.
- 10 Decima in generali donatione includuntur.
- 11 Nisi tale jus donetur Ecclesie quod habeat in se temporalia & spiritualia jura, ut præbenda.
- 12 Ad firmam dare, idem est ac ad annum censum concedere, seu locare etiam ad longum tempus, & n. seq.
- 13 Jus præsentandi non transit in conductorem villa ad modicum tempus.
- 14 Conductor ad modicum tempus nullum dominium habet, nec possessionem, sed nudam detentionem.
- 15 Jus patronatus ut transeat cum universitate non sufficit civilitas, vel naturalis possessio, sed omnino requiritur, ut universitas transeat quoad dominium directum, vel utile.
- 16 Jus patronatus non transit in creditorem, qui tenet villam signori obligatam.
- 17 Præsentatio est fructus Juris patronatus.
- 18 Jus patronatus quando dicitur transferri cum universitate, & n. seq. usque in finem.
- 19 Quid si quis vendat fundum, vel palatium, intra cujus fines Ecclesiam habeat, nunquid jus patronatus transeat in emptorem.

- Et quid si dicat, vendo omnia bona mea, jura & actiones, n. 33. & seq. usque ad n. 53.
- Et quid si vendat hereditatem, n. 36. & 53.
- 20 Jus Sepulchri, ad quod non patet aditus, nisi per fundum, transit in emptorem ipsius fundi.
 - 21 Jus patronatus ut veniat in contractu non gratuito, sequitur ut res, que alienatur, sit talis qua sine expressione universitatis, vel Jus patronatus in se continet, & numero 40.
 - 22 Universitas verbalis resolvitur in singularitates, ibidem & n. 25. & 39.
 - 23 Realis secus n. 41.
 - 24 Jus patronatus ut transeat cum universitate, requiritur ad universitatem sit realis, non verbalis & n. 48.
 - 25 Bonorum appellatio universitatem continet sicut hereditas & n. 29. & 46. & 56.
 - 26 Bonorum appellatione veniunt etiam jura & actiones.
 - 27 Præsertim si adsit dictio universalis omnia.
 - 28 Etiam in materia odiosa, ut confessionis bonorum omnium.
 - 29 Rota decisio in Lucana juris patronatus refertur, expenditur n. 47. & seq. usque ad n. 53.
 - 30 Jus patronatus transit ad heredes quoscumque, mediante titulo universalis hereditatis.
 - 31 Item transit in emptorem hereditatis.
 - 32 Jus patronatus non transit mediante venditione seu cessione etiam omnium bonorum, jurium & actionum, nisi jus dicta cessione tale quid universale verè comprehendatur cui jus patronatus adhæreat.
 - 33 Contrarium n. 44. & seq. usque ad n. 53.
 - 34 Jus patronatus particulariter donari potest de consensu Ordinarium.
 - 35 Jus patronatus non potest dici de bonis laici.
 - 36 Jus patronatus transit cum universitate temporalium sine consensu Episcopi, si contractus sit gratuitus, siue non.
 - 37 Bonorum omnium ac jurium appellatio non continet universitatem, quando est restricta ad certum locum, aliàs secus & n. seq.
 - 38 Universitas quando dicitur verbalis & quando realis.
 - 39 Jus patronatus transit cum hereditate vendita, etiam si in ea nihil aliud sit quam jus patronatus.
 - 40 Mea hæc dictio est domini significativa.
 - 41 Patronus non est Dominus juris patronatus, nisi abusus.
 - 42 Jus patronatus transit cum universitate non ministerio hominis, sed ministerio juris tanquam accessorium rei venditæ.

53 Hereditas

- 53 Hereditas est quid universale.
- 54 Jus patronatus competens filio & successoribus dicitur transitum per cessum à filio factum de omni jure quod in hereditate habebat.
- 55 Jus patronatus venit in legato omnium bonorum.
- 56 Legatum omnium bonorum intelligitur universale.
- 57 Jus patronatus magis competit uxori & heredi omnium bonorum quam heredi.
- 58 Præscribens universitatem, an præscribat jus patronatus & immixtum.

59 Jus patronatus an transeat si exprimat in venditione universitatis & n. seq. usque in finem.

Quid si exprimat declarativè n. 61.

Et quid si conjunctivè, ibid. & n. 62.

Et quid si vendatur villa cum jure patronatus, n. 63. & n. seq.

Et quid si vendatur villa & jus patronatus, n. 64.

Patronus in sine instrumenti venditionis universitatis potest se desisse esse patronum.

EX litteris. Jus patronatus consistens in aliqua universitate temporalium transit cum ipsa universitate, etiam si universitas transeat tantum quoad utile dominium, nisi jus patronatus specificè sit exceptum. Hoc dicit Joannes Andreas, & Butr. Card. Anchar. Imol. Abb. Joan. de Anan. & Bero & est casus notabilis; & quotidie allegatur secundum Abbatem. Dividitur in duas partes. In prima ponitur querela Episcopi. In secunda dantur ei Judices & instruantur quomodo debeant definire hic. Mandamus. Joan. Andr.

Nota ex textu regulam cum ampliatione & limitatione.

Regula est. Jus patronatus transit in quemcumque cum universitate temporalium cui adhæret etiam sine autoritate Episcopi, ut patet in textu hic, Si vobis constiterit quod præfato militi præscripta villa &c. nam villa est quid universale, ut lege papillus, §. terriorium, ff. de verb. signif. secundum Innoc. Holt. & omnes hic; & per hanc litteram notat Abbas in c. illud. n. 4. infra eod. Feder. de Sen. conf. 225. Si opinio n. 1. & Lambert. in tractatu de jure patronatus lib. 1. part. 2. in 2. q. princ. art. 2. & 3. & in 5. q. princ. art. 11. n. 3. Mantie. dec. 140. n. 2. Rota dec. 207. n. 16. par. 6. recent. Et sic quavis contractus non gratuitus prohibetur super jure patronatus, ut e. Quia Clerici supra eodem. Tamen si hujusmodi contractus non gratuitus celebratur super aliqua universitate temporalium, jus patronatus in ea consistens transit ex illo titulo non gratuito, quia contractus videtur initus super rebus temporalibus & non super jure patronatus, quod transit accessorie & non principaliter, ut hic per Abbatem in 1. notab. & hanc regulam ponunt hic glossa post casum Innoc. n. 2. vers. Nam ad hoc & vers. Si tamen sit aliquod jus universale. Holt. n. 4. in vers. Non excepto & n. 5. vers. Nam ad hoc. Joan. Andr. Card. & omnes in summario textu. Covar. var. resol. lib. 2. c. 18. n. 8. Lambert. & Mantua loci supra citati.

Et quod dictum est de jure patronatus, idem intelligit de jure sepulchri quod à laicis possidetur, accedit enim emptioni universitatis, ut lege in modis, ff. de contrah. empt. Selege Si mercedem, §. Si cum fundum, ff. de act. empt. secundum Innoc. hic n. 1. in verbo Non excepto, cuius opinio communis est. tunc Covar. var. resol. lib. 1. c. 15. n. 3. Lambert. in tract. hujus tit. par. 2. lib. 1. in 5. q. princ. art. 5. Secus autem est in decimis & aliis juriis merè Spiritualibus, quia non transeunt cum universitate & est ratio diversitatis, quia cum jus patronatus non sit merè Spirituale, non est mirum si annexetur temporalibus. Sed decime & alia jura hujusmodi merè Spiritualia, cum in nullo communicent temporalibus, consequens est ut nec eis annexi possint, nec cum universitate ipsorum transire valeant, etiam si dicatur vendo vel dono villam cum omnibus juriis suis, quia Spiritualia non sunt jura temporalia. Quin imò etiam Episcopus diceret dono tibi villam & omnia jura que illi habeo, non tamen intelligeretur donare decimas & alia merè Spiritualia, quia hoc nomen universale omnia referri non debet ad ea que sunt penitus alterius juris vel nature, quoniam ex principaliter dantur prout est hoc casu. Certum est enim merè Spiritualia esse profus alterius juris quam temporalia. Quocirca si quis vult decimas donare, expressam de illis mentionem faciat, alioquin in generali donatione non includuntur. Ita Innoc. hic n. 1. cum quo transeat Abb. Antiqu. n. 2. Holt. n. 4. vers. Secus in decimis. Joan. Andr. n. 3. eod. vers. Butr. n. 6. vers. Sed non transit & alii communiter. Fatetur tamen Innoc. & ceteri post eum, ut si tale sit jus quod patet habet in se & temporalia & Spiritualia jura, ut est præbenda que quandoque habet & possessiones & decimas & donetur alii Ecclesie, tunc jura omnia felicitè temporalia & Spiritualia simul transferantur, quia nimirum omnia Spiritualia sunt & Spiritualibus annexa.

Ampliatio regulæ est, ut locum habeat etiam si universitas transeat solummodo quoad utile dominium; adhuc enim cum ipsa transit Jus patronatus, veluti si talem contractum inter se partes celebraverint, per quem utile dominium transeat in conductorem, puta emphiteutium, vel locationem ad longum tempus; ut innuit littera hujus textus, hic: Fuit ad firmam concessa; nam etiam verba ad firmam exponantur, id est ad annum centum, secundum Joan. Andr. in cap. 2. de locat. & regulariter importent locationem ad modicum tempus, ut in d. cap. 2. & in aliis indictione per Bero. hic n. 1. Tamen si dicit locatio, ita & concessio ad firmam pro subiecta materia Fagnan. in III. Lib. Decretal.

est apta importare etiam locationem perpetuam, seu ad longum tempus, prout importat hic; alias enim si locatio fuisset ad modicum tempus, conductor villæ non potuisset presentare; quoniam ita demum Jus patronatus transit cum universitate, si universitas transeat quoad dominium directum, vel utile. Ex locatione autem ad modicum tempus nullum dominium, imò nec naturalis possessio transferitur in conductorem, sed nuda detentatio, & sic percipiendi fructus, ut notatur in l. Si ut certum, §. Si duobus, §. Commodat. & in l. 3. §. Ex contrario, ff. de acquir. possess. & per Cardin. in Clement. 1. §. Verum, in 2. quest. de rebus Eccles. non alienand. & Bero. hic n. 2. Præterquam quod nec civilitas, nec naturalis possessio ad hoc sufficeret, quia omnino requiritur translatio domini directi, vel utilitatis, ut hic patet, & in cap. Cum Bertoldus, supra de re judic. & notat Bero & hic n. 43. Concordat cap. Cum saculum, infra eodem, hic: Cum ratione feudorum emptorum, aliterve acquisitorum Jus patronatus in Ecclesia Parochialibus acquisiverit: ubi hoc tenet glossa 1. communiter approbata, & firmat hic Innoc. in princ. Abb. n. 5. vers. Sed in contractu locationis, Joan. Andr. Butr. Cardin. & omnes in summario textu. Bero n. 1. dicens Doctores ita communiter intelligere hunc textum, & n. 42. ubi hunc intellectum pluribus comprobatur, & dicit esse veriorum. Paulus de Castro conf. 262. Venerabilis vir. n. 2. velum. 1. Roch. de Curte in tract. hujus tit. in verb. Iste velus, quest. 26. n. 47. in fin. Lambertin. in eodem tract. art. 2. q. 8. princ. part. 1. lib. 1.

Quo fit ut fecus sit dicendum in eo qui tenet villam pignori obligatam; nam in creditorem non transit Jus patronatus, ut legitur & notatur in d. c. Cum Bertoldus resp. 1. & §. fin. Nimirum quia in eum nec directum, nec utile dominium rei pignorate transferuntur: & ita tenet glossa 1. Innoc. in princ. vers. Secus in creditorem, Hostiens. num. 4. & communiter DD. aliam rationem reddunt Abbas n. 5. quia felicitè creditor tenetur restituere fructus omnes, quos percipit ex re pignoratam, ut in cap. Cum contra, supra de pignor. & in cap. 1. infra de usur. Sed si creditor presentaret, & sequeretur presentati militatio, non postea illum fructum restitueret, felicitè presentationem, quæ est fructus Juri patronatus, ut notant Innocentius, Butr. Abb. & alii in c. Consultationibus, infra eodem. gloss. ult. & DD. d. c. Cum Bertoldus, de re judic. Rota decisio. 10. de Juris patronatus, in novis, & sic lucraretur fructum illum contra naturam pignoris, cum mutuum debeat esse gratuitum, cap. Consultat, de usur.

Limitatio regulæ est, nisi Jus patronatus fuerit nominatim exceptum; tunc enim minime transit cum universitate, ut patet in textu hic, Non excepto Jure patronatus; & notant omnes in summario, & verb. Non excepto, glossa 1. & Doctores in c. Cum saculum, infra eodem, Lambertin. de Juris patronatus, part. 2. lib. 1. in 5. q. princ. art. 11. n. 3. vers. Nisi Jus patronatus.

Nunc pro explicatione textus inquirendum est quando Jus patronatus dicitur transferri cum universitate.

Et primò quæro, si quis vendat fundum, vel palatium, intra cujus fines Ecclesiam habeat, nunquid Jus patronatus transeat in emptorem? Respondeo non transferri, quia Jus patronatus titulo venditionis transferri non potest, nisi cum universitate, juxta communem intellectum hujus capituli, & d. cap. Cum saculum infra eodem; fundus autem, vel palatium non est universitas; & ita hic firmat Innocent. n. 3. Hostiens. n. 7. Joan. Andr. n. 3. vers. Quid si quis habeat Ecclesiam, Abb. n. 14. quorum opinio communis est, ut testatur idem Abbas in sua questione quinta, incipit. Augustinus numero 5. Roch. de Curte in tractat. de Juris patronatus, in verb. Iste velus, quest. vigesima tertia, Lambertin. in eodem tract. part. 2. lib. 1. qu. 5. art. 17. etiam Covar. var. resol. lib. 1. c. 13. num. 3. confert quod notat Bald. in l. fin. col. pen. num. 58. vers. Idem si habeo, Cod. de edic. D. Adrian. toll. ubi quod si dono tibi fundum meum, in quo Ecclesia sita est, non venit Ecclesia, quia non est ejusdem rationis & conditionis, cuius dictum sequitur Rota decisio. 1152. n. 4. p. 3. lib. 3. divers. & originaliter tenent Innoc. hic n. 3.

Non obstat textus in l. Si mercedem, §. 1. ff. de action. empt. ubi. Si vendidisti fundum in quo sepulchrum habuisti cui non patet aditus ex via publica, sed per ipsum privatum fundum, jus sepulchri transit in emptorem per quem textum idem esse in jure patronatus tradiderunt hic Bart. & Paul.

G 6

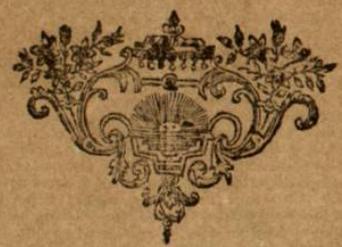
Ponderanda enim sunt hęc posteriora verba cum quasi possessione indelecta, quę aperte ostendunt ad validitatem presentationis vel institutionis non sufficere, ut presentans committere reputetur Patronus & sit in quasi possessione juris presentandi, nisi doceat de titulo & proprietate juris patronatus ad prescriptum Concilii, cuius contrarium statuitur hic *in d. c. Querelam de elect.* Unde Sacra Congregatio Cardinalium ejusdem Concilii Interpretum alias censuit Decretum d. c. 9. *ss. 25.* circa probationem juris patronatus, habere locum etiam in petitorio & in possessorio ideoque admittendum non esse presentationem nec presentati institutionem faciendam esse, nisi probato prius jure patronatus ad prescriptum ejusdem Concilii. Imo etiam si post Concil. Ordinarium admittisset presentationem simpliciter & absque causę cognitione, posse presentem Patronum a sua quali possessione repelli, nisi patronatum legitimę probaverit juxta formam Concilii, quod etiam decidit Rota in Volaterrana Capellanie 28. Aprilis 1595. coram Cardinali Blanchetto relata a Nicolao Garzia de beneficiis par. 5. c. 5. n. 139. Quin etiam cum esset questum, an si quis probaverit se per quadraginta annos presentasse & in possessione vel quali presentandi fuisse, admitti debeat ad presentandum, non obstantē Decreto Concilii Tridentini, c. 9. *ss. 25. hic alibi ve servandum juris dispositionem.* Sacra Congregatio censuit non debere admitti atque illa verba aliove servandum juris &c. ita intelligenda esse ut non respiciant tempus de quo jam expresse Concilium disposuit & voluit esse immemorabile, sed respiciant alias causas & alios modos quibus servandum jus vetus probari potest jus patronatus. Item censuit ad conficiendum antiquissimum temporis cursum qui hominum memoriam excedat computandos esse annos elapsos usque ad terminum controversię motę & non tantum tempus decursum usque ad publicationem Concilii. Rursus proposito dubio, an afferenti sibi competere jus patronatus ex dotatione seu fundatione, necesse sit ipsum documentum dotationis seu fundationis exhibere, an verò satis sit si una aut altera presentatione de anno 1554. & 1555. que effectum sortire fuerint, ostendatur enuntiatam fuisse competere sibi jus patronatus ex dotatione vel fundatione. Die 26. Januarii 1581. responsum est non esse satis. Ex his patet hodie defendendum non esse Autoribus qui scripserunt existentem in quali possessione juris patronatus seu presentandi valide presentare & ejus presentationem esse admittendam, ita ut institutio sequi debeat, licet titulus juris patronatus non ostendatur, inter quos Oldrad. *conf. 212.* incipit. *Thema questio 11. n. 2. vers. Et dato, Lap. allegat. 95. in fine. Duen. reg. 28a. Covar. pract. q. c. 14. n. 2. vers. Tertium & c. 36. num. 5. vers. Quinto col. 2. Navar. *conf. 19. in tit. de prob. in antiq. Mantica dec. 86. n. 1. Rota dec. 224. n. 1. par. 1. recens.**

15 Quemadmodum nec defendendum est alii qui dixerunt eum duo sunt presentandi, unus ab existente in possessione presentandi, alter vero ab habente proprietatem juris patronatus, institutum esse presentatum a bonę fidei possessore. Feder. de Sen. *conf. 234. incip. Super primo puncto n. 3. vers. Sed in casu proposito. Oldrad. *dicho conf. 312. Card. *conf. 69. quoad dubium sub n. 4. Abb. hic in sit. notab. & conf. 54. Videtur primo n. 2. vol. 1. Dec. *conf. 117. & pro tenui facultate sub n. 2. vers. & in tali presentatione & conf. 134. in 2. dubio,****

Mandol. *conf. 41. in causa Astenana n. 4.*

Hinc inquam, Autoribus hodie non est defendendum: nam plerique ipsorum scripserunt ante Concilium Tridentinum: qui verò scripserunt postea, loquuntur in terminis juris communis, allegantes hoc cap. *Consultationibus, & cap. Querelam de elect.* nec reppererunt ad dispositionem Concilii, cum de illo nullam fecerint mentionem. Tene igitur hodie presentationem non esse admittendam, nec presentatum institutum, quantumcumque presentans sit in quali possessione presentandi, nisi prius legitimę doceat de titulo & proprietate Juris patronatus, juxta formam à Concilio presentatam in *dich. cap. 9.* & ex duobus presentatis preferendum esse presentatum a proprietario, non autem presentatum ab eo qui possidet sine titulo, quod etiam post Concilium observat Nicolaus Garzia de benef. par. 5. num. 137.

Admonendi tamen sumus, dispositionem Concilii locum non habere, si questio sit super pertinentia Juris patronatus inter plures presentatos: puta quia vacante beneficio Ordinarium cognovit de Jure patronatus, & servatis servanda pronuntiavit de eo collare ad prescriptum Concilii, & sententia iustificatur ex actis, & sic non controversatur amplius de titulo & proprietate Juris patronatus: sed solum vertitur questio inter duos, vel plures presentatos, ad quem ex presentantibus jus presentandi pertinet, veluti si controversatur quis eorum successerit in Jure patronatus; & tunc non intrat decretum Concilii, cum illi jam satisfactum fuerit per verificationem patronatus juxta formam ibi prescriptam, sed servari debet hoc capitulum, *& c. Querelam de elect.* Ideoque inter presentatos preferendus est presentatus ab eo, qui est in pacifica & immediata possessione juris presentandi: de ita resolvit Rota in *Tirosonen. juris presentandi 16. Octobris 1592.* coram Blanchetto impressa apud Garz. de beneficiis in *sit. par. c. 2. num. 241. & in Pisana Capellanie 20. Maii 1594.* coram eodem Blanchetto, ubi inter cetera Dominus dixerunt, sententiam de partibus in ea causa latam esse confirmandam: cum enim indubitatum sit hanc Capellaniam esse de Jure patronatus, & solum controversatur pertinentia illius ad effectum de quo agitur, attenditur solum quę possessio, cap. *Consultationibus, de Jure patronatus, & infra,* dixerunt non ob stare, quod quasi possessio non debeat attendi post Concilium Tridentinum, nisi fuerit adhibita causę cognitio juxta decisionem Sac. Congreg. quia debita procedit quando est controversia super libertate beneficii, factis quando agitur inter presentatos super pertinentia Juris patronatus; nam hoc casu Concilium nihil innovat, ut apud eundem Garziam par. 5. cap. 5. num. 141. idipsum resolvit eadem Rota in *Pampilonen. Vicaria de Anan. 12. Maii 1595.* coram Pena, in qua censuerunt Domini presentatum à Philippo de Lezeano esse institutum, & presentandum presentatio ab incolis, cum non agatur de Canonizatione Juris patronatus, nec Ordinarium se opponat, sed tantum agatur quis est presentatus veniat institutum, & ad hunc effectum iustificat istos de Lezeano, & eorum domum & familiam esse in quali possessione presentandi, que ex unico etiam actu acquiritur: presentanda enim est presentatio illius, qui reperitur in quali possessione, & status ultimus est attendendus, allegant hoc cap. *Consultationibus cum aliis, &c.* ut latius apud eundem Garz. d. cap. 5. num. 141.

DE JURE PATRONATUS.

Lucius III. Norwicens. Episcopo.

CAPUT XXIV.

Cum autem Advocatus clericum idoneum Episcopo presentaverit, & postulatam verum postmodum eo non refutato alium æquę idoneum in eadem Ecclesia admitti: quis eorum alteri præferatur, judicio Episcopi credimus relinquendum, si laicus fuerit cui jus competit presentandi. Verum si collegium, vel Ecclesiastica persona presentatorem haberet, qui prior est tempore, jure potior esse videtur.

SUMMARIUM.

- 1 Patronus Laicus uno presentato potest alium presentare: Clericus hoc non potest.
- 2 Gratificatio datur Episcopo inter plures successores presentatos a Patrono Laico, sed inter presentatos ab Ecclesiastico, potior est primus presentatus.
- 3 Advocatus sumitur pro Patrono, & Jus advocacionis pro Jure patronatus.
- 4 Patronus tenetur Ecclesiam tuam ab omnibus oppressionibus.
- 5 Patronus Laicus potest duci presentare successores temporales, & status finalis comode ut Episcopus alterum eligat, & admittat.
- 6 Patronus Laicus potest secundum presentare accumulativo, non autem ex toto recedendo a primo.
- 7 Et presentatio simpliciter facta de secundo intelligitur facta accumulativa, non privativa.
- 8 Patronus Laicus potest simul tantum variare.
- 9 Nisi prima presentatio sit nulla, quia tunc potest presentare tertium accumulativo cum secundo, & n. seqq.
- 10 Patronus potest ex toto recedere a prima presentatione invalida, & n. 24.
- 11 Presentatio nulla in numero presentatum non computatur.
- 12 Patronus Laicus an possit recedere a presentations facta de indigno, & alium presentare.
- 13 Cap. 1. Ut lit. penult. l. 6. an habeat locum in duobus presentatis.
- 14 Gratificari potest Episcopus alteri ex presentatis a Patrono Laico, si merita sint æqualia, & n. 20.
- 15 Patronus Ecclesiasticus non potest variare presentando alium etiam accumulativo.
- 16 Spirituales debent esse firmata.
- 17 Sacerdotis verbum aut sacrum, aut sacrilegium.
- 18 Presentatio Clerici Patroni habet vim electionis.
- 19 Presentatio secunda Patroni Ecclesiastici non tenet, primę non cessat.
- 20 Episcopus an inter plures presentatos a Patrono Laico tenetur instituire digniorem, an verò possit alteri gratificari, & n. seq. usque ad num. 30. & num. 31. Quod si duo sint presentati a duobus Patronis, vel a duobus certibus Patronorum, n. 22. usque ad num. 29. Et quid si duo similes, aut successivis temporibus sint presentati ab eodem Patrono, num. 29.
- 21 Judicii verbum sapit discretionem, & arbitrium boni viri.
- 22 Presentatio de duobus facta a pari numero Patronorum non valet, & neutri acquiritur jus petendi institutionem.
- 23 Et possunt Patroni alium presentatorem facere, etiam ex toto recedendo a primo.
- 24 Episcopus inter duos presentatos a duobus Patronis Laicis potest alteri gratificari, imo & de extraneo providere, si lapsi sint quatuor menses.
- 25 Idem si Patroni ab initio promiserint non variare. Ant. consenserint ut Episcopus habeat gratificationem, numer. 26.
- 26 Patroni Laici non possunt recedere a promissione de nepotario, maxime si sit jurata.
- 27 Institutione digno omisso digniore inter duos presentatos a Patrono laico, quomvis a principio fieri non debeat, tamen facta tenet & n. 33.
- 28 Declaratur.
- 29 Concursu decisio Sacre Congregationis Concilii quod in Parochiis patronatus laicorum non reparatur forma exanimis per consensum, an habeat locum quando plures a Patrono laico sunt presentati & n. seq. usque in finem.
- 30 Patroni laici, an teneantur presentare digniorem.

Cum autem Laicus Patronus uno presentato potest alium presentare, Clericus hoc non potest. Hoc dicit secundum Joannem Andream, Card. Ancharanum & Joannem de Anan. Vel aliter secundum Anton. de Butr. Laicus Patronus uno presentato potest alium accumulare, Clericus non. Vel specialis secundum Abbatem. In pluribus successivę presentatis a Patrono laico Episcopo datur gratificatio, sed in presentatis a persona Ecclesiastica potior est primus presentatus. Partes per se patent. Secunda hic verum.

Nota primò Advocatum sumi pro Patrono, ut exponunt Innoc. Host. Joannes Andreas & Card. omnes in princ. Sicut jus advocacionis sumitur pro Jure patronatus, ut supra in c. prox. & hic per Host. in princ. in verbo Advocacionis. Proprietarij autem dicitur Advocatus seu defensor, ut idem Host. ait in summa hujus tit. in §. Quid competat in 2. col. vers. sequitur predicta, quia tenetur pro viribus Ecclesiam ab omnibus oppressionibus defendere, c. Filii & c. Decernimus 16. q. 7. Idem notat Gall. in repet. c. fin. in 18. col. de elect. lib. 6. dicens Patronum habere onus defendendi & tuendi Ecclesiam; & ideo dici habere Advocatiam seu guardiam, ut in capite præterea supra eodem & sequitur Lambert. alios cumulatim in tractatu hujus tit. lib. 3. in 3. quasi. princ. etc.

Secundò nota hic postmodum, Patronum laicum posse duos presentare successivis temporibus & hanc esse communem omnium Doctorum sententiam testatur Lambert. in tractatu hujus tit. lib. 2. part. 2. in 3. q. princ. art. 21. n. 4. Quod si potest successivis temporibus, ergo multo magis potest simul presentare plures a principio, ut scilicet Episcopus alterum eligat & admittat, clem. plures, §. fin. de jure patronatus secundum Joannem Andream hic in verbo postmodum. Card. in princ. & Anchar. in 3. notab. glossa, Card. Anchar. & Imola post antiquos in d. §. fin. An autem ille textus vendicet tibi locum etiam in Patrono Ecclesiastico, sunt opinioniones. Vide Lambert. in eodem tractatu lib. 2. part. 2. in 3. q. princ. art. 6. & latius art. 9.

Tertiò nota tibi, eo non refutato, patronum laicum posse variare presentando secundum non absolute sed accumulativo non enim potest ex toto primum refutare; quod non obscure probatur hic secundum Joan. Andr. num. 6. vers. Ingl. 1. & Abb. num. 2. Nam si posset ex toto recedere a priori non daretur facultas Episcopo illum instituti. Cujus contrarium hic dicitur, cum detur illi optio instituti quem maluerit. Sed tu advertet, quia hic intellectus non videtur sufficienter deduci ex hac littera. Nam hic recitatur factum patroni qui presentavit secundum, primo non refutato. Et

supposita hac presentatione accumulativa, textus decidit esse locum gratificationi Episcopi. Sed quid iuris sit si patronatus presentasset secundum referendo primum, an ei hoc licitum esset, anve eo casu Episcopus haberet gratificationem, nec ne, textus non determinat & gloss. i. sentit patronum licum posse variare etiam recedendo à primo, ad exemplum illius, qui plures constituit procuratores diversis temporibus, l. Si quis cum procuratorio §. ult. ff. de procurator. & c. Non iniuste supra de procurat. Quod etiam tenuit Goffred. in summa huius tit. in 2. col. vers. Sed si laicus. Sed nihilominus primum intellectum committere probant Doctores, nempe Hostiens. num. 1. Joan. Andr. ubi supra, Butr. n. 2. & 7. Cardin. num. 3. Anchar. eod. num. Abb. d. num. & Joan. de Anan. n. 1. Idem voluit Joan. Andr. in reg. communi in fine quest. de regal. jur. lib. 6. in Mercurial. Joan. Calder. conf. 9. Hoc tit. Archid. in cap. unico in 2. col. vers. Verum infra eodem lib. 6. Henrich. Boich. in c. Pastoralis circa finem vers. Unde hac questio infra eodem Roch. de Curie in hoc tractat. in verb. Honorificum in princ. 9. quest. Nec dissentit Goffred. loco citat. nam etiam primo dixerit cum glossa patronum per secundam presentationem recedere à prima; tamen postea subdit, & tunc videtur arbitrio Episcopi relinquendum qui eorum alteri preferatur. Et ita Goffred. videtur à priori sententia recedere. Nam si relinquatur arbitrio Episcopi, quia ex duobus presentatis instituitur, ergo prima presentatio non fuit revocata; alioquin Episcopus non posset penam instituire. Ac demum hanc opinionem amplectitur omnis schola Canonitarum & Legistarum in hac materia loquentium ut aliis relatis testatur Lambertin. in hoc tractat. lib. 2. par. 2. in 7. quest. princ. art. 21. num. 4.

Ratio huius conclusionis est secundum Host. cui ceteri subscripserunt, quia quod à patrono fit, non est ratum donec Episcopus admittat, ut c. Quod autem prima responsio, supra eodem, & sic est locus ponentis quoad patronum, non quoad Diocesanos, qui potest quem maluerit instituire & alterutri gratificari auctoritate huius capituli.

Itaque potest patronus laicus variare non recedendo à primo, sed accumulando. Quod si simpliciter presentaverit secundum, nec exprimit an privative vel cumulative, nec aliunde apparet eum voluisse à priori presentatione resilire, tunc censetur voluisse ut facultate sibi attributa ex dispositione juris & presentasse cumulative non privative, ut sic actus potius valeat ut contra Lapum allegat. 78. incipien. Vacaverat Ecclesia pluribus probant Roch. in tract. huius tit. verb. Honorificum quest. 13. & Lambertin. in eodem lib. 2. par. 2. in 3. q. princ. art. 22. licet Lapus loquatur in eo casu in quo patronus laicus presentavit secundam non simpliciter, sed narrando se velle variare, id est à prima presentatione recedere, unde non contradicit.

Non tamen intelligat ut patronus laicus accumulando possit variare toties quoties voluerit, sed semel tantum, nam iura loquuntur de duobus successivis & non de pluribus, ut patet ex hac littera ibi, alium aequè idoneum presentavit, nec non hic, quis eorum alteri preferatur ut c. Quod autem supra eod. & infra ex c. cum dilectus & cap. Pastoralis, & efficaciter probat Joan. Calderin. conf. 16. An laicus, hoc tit. Roch. in hoc tract. §. 10. Lambertin. in praalleg. q. 3. art. 23. Francisc. Marc. decis. 478. post n. 6. par. 1. & Navarr. in c. Placuit n. 167. & seqq. de panis. dist. 6.

Sed hoc ultimum limita ut non procedat, si prima presentatio esset nulla, veluti si facta esset coram non habente potestatem instituendi, quia tunc sicut patronus potest presentare secundum ex toto recedendo à primo, arg. c. Cum laici, supra eod. per quem textum ita tenet Abbas in c. 1. super gloss. in verb. Placere supra de iudic. & Roch. in tract. huius tit. in verb. Honorificum quest. 9. vers. Tertio suboritur questio. Eodem modo potest presentare tertium accumulando cum secundo. Prima enim presentatio nulla in numero presentacionum non computatur; & sic secunda presentatio erit prima, quia non praestat impedimentum, quod de iure non fortiter efficitur, cap. Quod autem supra eodem, cap. Bone, il secundo & c. Congregatio de elect. & in hac specie tradit Lambertin. in hoc tractat. lib. 2. par. 2. in 7. quest. princ. art. 21. numer. 6. vers. Ex quibus dicerem nam non.

Quae limitatio procedit etiam si patronus laicus primo loco presentaverit indignum; quia si teneamus ex hoc eum non esse privatum pro illa vice facilitate presentandi, secundum opinionem Joan. Andr. & Cardin. in c. Cum vos supra de offi. ordi. poterit facere secundam presentacionem ex toto recedendo à prima; item poterit facere tertiam accumulando eam secundam, ut ex dictis constat. Si vero teneamus contrariam opinionem Host. quam tuetur & verissimam dicit Abb. in d. c. Cum vos num. 5. tunc ut dicit hic Host. n. 1. Joan. Andr. & Card. num. 3. Si primus presentatus est minus idoneus & secundus idoneus, merito praesertat patronum arg. l. Nunquam ff. de culat. bonor. Sed de merito tunc

D. ocellanus admittit secundum repulso primo, qui tanquam male meritis dignus est qui publica aegritate laboret, ut l. Bone fides ff. Depositi & eo casu Episcopus admittendo secundum intelligitur facere gratiam patrono; nam ex quo patronus presentavit indignum, possit Episcopus iure suo Ecclesiam ordinare, ut in aut. de Sanctiss. Episc. §. Si quis oratoris domum collat. 9. & notatur in d. c. Cum vos de offi. ordinar.

An autem licet pendente inter presentatos liceat patrono colligantem presentare & sic an c. 1. Ut lite pendens. lib. 6. habet locum in duobus presentatis, vide ibi per Joan. Andr. & DD. Roch. in tract. huius tit. in verb. Honorificum qu. 23. Lambertin. in eod. tract. lib. 1. par. 2. in 6. quest. princ. art. 12. Covarr. practicar. qu. c. 26. numer. 7. vers. Tertio, quandoque & Rota apud Farinac. decis. 216. num. 7. p. 1. recent.

Quarto nota ibi, aequè idoneum, ita demum esse locum gratificationi Episcopi inter plures presentatos à patrono laico si merita sint aequalia. Secus ergo si unus sit dignior altero. Sed an & quod hoc sit verum, latius dicam infra in prima questione.

Ultimo nota patrono Ecclesiastico non esse licitum variare alium presentando etiam accumulativo ut hic est casus in verb. Verum si collegium. Ratio autem diversitatis cur id liceat patrono laico & non Ecclesiastico, multiplex à Doctores assignatur. Glossa penultima dicit hoc idem esse quia Clerici patroni pinguius ius habent iuris laici, arg. c. Si quis Episcoporum 16. qu. 5. id est ex presentacione Clerici plus ius tribuitur presentato quam ex presentacione laici ut explicat Card. num. 4. vers. Quero quae est ratio & patet infra n. 18. Deinde dicit glossa hoc ituratum esse in odium Clericorum, quibus variatio est interdicta. Sed hoc nihil est. Imò secundum Host. n. 2. hoc potius statutum est in favorem Clericorum tanquam spiritualis declaratus dignior, quam laicorum tanquam temporalis; nam spiritualia debent esse firmita ut c. 2. de trans. Episcop. & facit Clem. Cum illis de rene. Unde pactio, sive locutio vel dictum etiam cuiuscumque firmus est. si agatur in foro Ecclesiae ut notatur in c. 1. & 3. de pactis. Ad quod conferunt illa verba Psalmi, Quae procedunt de labiis meis non sicut irrita cap. Psalmista 23. dist. Et quod ait Beatus Bernardus. Verbum Sacerdotis, aut factum, aut sacrificium. Vel formalis secundum Innocent. hic in fine, idcirco Clerici variatio est interdicta, quia illorum presentatio videt electionis, quod nunquam tradit oblivioni. Unde infert Host. num. 6. 18 ut sicut non tenet secunda electio prima non cassata, cap. Consideravimus & cap. Auditis, supra de elect. ita nec secunda presentatio, Clerici, de quo per Compothell. in cap. Capitulum n. 61. de re script. & in his consentiant hic Joan. Andr. n. 7. Butr. n. 9. Card. ubi supra, Anchar. num. 5. & Abb. num. 7.

Quero, an inter plures presentatos à patrono laico Episcopus teneatur instituire digniorem an vero possit alteri gratificari.

Glossa hic in ver. Iudicio Episcopi. Dicit tunc esse locum gratificationi, cum dubitatur, quis potior sit in iure vel cum aliquis non potest subvenire utriusque, ut hic & in l. Si quis in gravi §. Si cum omnes ff. ad Sillan. alius secus ut hic in fine in l. Plerumque eod. de dilat. & in l. Generaliter §. Quid ergo ff. de fideicom. libert. Ergo licet hic glossa ita demum inter plures presentatos possit Episcopus alteri gratificari, si res sit dubia & si merita sint aequalia. Secus ergo si unus sit dignior altero. Quod apertius tenet Abb. num. 5. per text. in c. Si forte 63. dist. ubi si vota eligentium sint paria, metropolitani iudicio preferuntur est 18. qui majoribus studiis jaxatur & meritis. Item per cap. Quoniam supra eodem, ubi id discordia patronorum praesertit qui majoribus jaxatur meritis & plurimorum approbatur assensu. Item per hanc litteram, dum ponderat quod secundum presentatus erat aequè idoneus. Secus ergo si fuisset magis idoneus. Et ex his infert Abbas, ut si dignior postpooeretur appellare possit ad irrationabili Episcopi iudicio, nam praeelectio committitur hic iudicio Episcopi, tanquam boni viri cum verbum, iudicium, sapiat discretionem & boni viri arbitrium, ut legitur & notatur in c. 2. supra de corp. vitiat. & in l. Fideicommissa, §. Quamquam ff. de legat. 3. & Abb. sequuntur Paul. de Cittadin. in hoc tract. in 6. par. qu. 6. & Roch. de Curie, qui late hanc partem tuetur in verb. Honorificum in 15. quest.

Sed oppositum tenent hic Hostiens. in princ. Joan. Andr. num. 2. Cardin. num. 4. in 3. opposit. qui exponunt verba, aequè idoneum, scilicet non in quantitate idoneitatis, sed in qualitate, sufficere enim ut non sit malus ut notatur in cap. Quoniam in glof. in ver. Qui majoribus supra eod. Ad hoc cap. Monasterium in fine & ibi gloss. ult. 16. qu. 7. & sequuntur hic Anton. de Butr. num. 3. Petr. de Anchar. n. 4. & Joan. de Anan. n. 1. addunt Joan. Andr. & Card. illud verbum aequè; alias in textu non reperit.

Pro solutione duo casus videntur distinguendi. Primus est cum duo sunt presentati à duobus patronis vel à duobus paribus patronorum, eod quod una pars presentavit unum, altera alterum. Secundus est cum duo simul aut successivis temporibus sunt à patrono laico cumulative presentati. Quos casus recenset tanquam diversos Lambertin. in tract. huius tit. lib. 2. par. 2. in 7. quest. princ. art. 26. numer. 3. & 4.

In primo membro Joan. Andr. hic n. 3. post eum Card. n. 4. & Abb. n. 8. dicunt ex duobus presentatis à duobus patronis Episcopus posse alteri gratificari, atque ita non diversificat hunc casum ab eo in quo plures sunt presentati cumulative. Sed revera non loquuntur explicite in eo casu in quo unus est presentatus est dignior altero; quia potius videtur supponere eos esse aequè idoneos cum sumat argumentum ab hoc capitulo, quod de talibus loquitur, & in hoc casu etiam loquitur Innocent. in c. 1. in fine supra eodem, quem Abb. allegat ubi supra; aut enim patronus discordantibus, si merita presentatorum sint paria esse locum gratificationi, iuxta textum hic. Sed expressis idem Cardin. in Clem. Plures in princ. in 4. col. dicit: Si duo patroni presentant duos, esse admittendum magis idoneum, si autem aequaliter sunt idonei, locum esse gratificationi, allegat nota in c. 1. supra eodem. Quam opinionem clare etiam tenet ibi Joan. de Imola & est ex mente glossae 1. in cap. Si plures 16. q. 7. quae aperte dicit in discordia patronorum Episcopus teneri eligere digniorem, si sine scandalo id fieri possit; si vero presentati sint pares meritis Episcopus posse gratiam facere cui velit. Et hanc partem pluribus probant in hoc tract. in verb. Honorificum in 15. quest. & Lambertin. d. art. 26. ex praecipue ratione, quia hoc casu Episcopus est iudex inter duos presentatos. Ergo iudicium ad ministrare debet: alioquin non diceretur iudex, cap. Forus de verbis. significat. Sed utique iudicium non admittit, si minus dignum praerogaret posthabito digniori. Et sic putant hoc habere locum in utroque foro, ita ut etiam liceat postposito appellare; Sed praecipue in foro conscientiae ex notatis in c. Constitutus supra de appellat.

Verum Petr. de Anchar. hic num. 4. & post eum Joan. de Anan. n. 2. dicunt opinionem Joan. Andr. quod inter duos presentatos à duobus patronis sit locus gratificationi, non esse verum, quia si patroni sint discordes, aliter procedatur, quam per gratificationem ut in cap. 1. & 3. supra eodem.

Tu advertit, quia cum duo sunt presentati à pluribus patronis in pari numero, neutri acquiritur jus presentandi institutionem, cum ad hoc requiratur ut presentatio sit facta à majori parte patronum, textus est clarus in c. Quoniam & ibi dixi in 4. notat supra eod. Quo fit ut Episcopus minime teneatur digniorem instituire, quia ad hoc requiritur ut presentatus in discordia patronorum non solum majoribus jaxatur meritis, sed etiam plurimorum approbatur assensu, quae sunt verba d. cap. Quoniam: unde patet sustineri non posse quod dixerunt Roch. & Lambertin. supra citati, videlicet ex duobus presentatis à duobus patronis Episcopus teneri instituire magis idoneum. Imò enim ut ait Galpar. de Calderin. hic, forte possit Episcopus de alio providere, ut c. Eam t. c. Si vero & d. c. Quoniam supra eodem. Ergo fortius poterit gratificari alteri ex presentatis: quod placet Cardin. hic num. 4. Quia, inquit, ex quo neuter presentatorum est presentatus à pluribus, neutra presentatio tenet arg. d. c. Quoniam, A contrario. Sed hoc ultimum de provisione extranei & gratificatione non transit absque difficultate; quia licet presentatio in pari numero patronorum non valeat, tamen non propter hoc ordinandi Ecclesiam devolvitur ad Episcopus, nisi lapsum sit quadrimetre patronis laicis à iure praesertim, ut in d. c. Quoniam in fine & in c. Cum propter supra eod. Imò infra dictum tempus stante utilitate primae presentacionis licitum est patronis laicis variare & aliam presentacionem facere, etiam ex toto recedendo à prima, c. Cum laici supra eodem, & dixi supra, in 3. notat. vers. Sed hoc ultimum num. 9. Unde concluderem inter duos presentatos à duobus Patronis Episcopus non solum non teneri digniorem instituire, sed nec posse alteri eorum gratificari & multo minus de extraneo providere nisi in duobus casibus. Primus est si lapsi sint quatuor menses; quia tunc cum presentatio illa non valeat, jus conferendi est ad Episcopus liberè devolutum. Unde cum sit in facultate ipsius de extraneo providere, multo magis poterit si voluerit alteri ex presentatis gratificari; & in hoc casu procedat opinio Galp. Calderini & Cardinalis. Secundus est cum patroni ab initio promiserint non variare, nec alium presentare, nam contra talem promissionem venire non possunt, cum à iure non sit reprobanda, ut Clem. Plures in fine hoc tit. Et firmat Lap. allegat. 78. Vacaverat Ecclesia, num. 6. vers. Item quia servendum praesupposita, praesertim si sit iuramento vallata, ut per Lambertin. lib. 2. par. 2. in 7. quest. princ. art. 18.

Unde hoc casu abique dubio licet Episcopo alteri ex pra-

sentatis gratificari, etiam si lapsi non sint quatuor menses, nam & licet de extraneo providere, secundum Calderin. & Cardin. Et idem esset si patroni consentirent ut Episcopus haberet gratificationem. Et forte in hoc casu loquuntur Innocent. Joan. Andr. & alii praesertim. Aliar non video quomodo durante adhuc quadrimetre Episcopus possit instituire alterum ex duobus nulliter presentatis & praeripere patronis jus quod habent recedendi à prima presentacione invalida & alium presentandi. Nec obstat textus in c. E. tenabilem §. Quod autem, de elect. quia loquitur in eo casu in quo electores discordes sunt moniti & expectati.

In secundo membro principali, cum scilicet duo simul aut successivis temporibus sunt ab eodem patrono cumulative presentati, iuxta terminos huius c. & Clem. Plures, eod. tit. exillimo veram esse distinctionem quam ponunt Doctores per illum textum in c. Constitutus, supra de appellat. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse eligendum, c. Licet ergo, 8. quest. 1. cum concordant. ut scilicet à principio non sit locus gratificationi, sed Episcopus omnino teneatur praerogare digniorem, adeo ut pceat contra iustitiam distributivam eligendo minus dignum, nam ante electionem omnia iura clamant meliorem & factiorem esse elig

Ceterum quidquid sit de jure communi, in cuius terminis advertendum est communem opinionem, de qua Decius testatur, procedere quando alter ex Patronis presentat unum, & alter alium. Quem casum ubi diversum a presenti distinguit Lambertini ubi supra, & nos dilinimus in questione precedente n. 22. certe hoc casu ex mente Concilii & Bullae Pii V. videtur dicendum ex pluribus presentatis digniorem esse instituendum. Et cum de cuiusquam meritis & idoneitate non possit nisi perexamem iudicari, propterea omnes presentatos examini subiiciendos esse plane ex intentione Conc. colligitur tum ex modo quem praescribit servandum in collatione Parochialium, qui alio non tendit; quam ut Parochiales non nisi dignioribus conferantur: tum quia illis casibus, quibus electio competit Episcopo, semper decernit digniorem eligi debere ibi, Ex hisque Episcopus eum eligat, quem ceteris magis idoneum iudicaverit, atque illi, & non alteri collatio fiat. Quia etiam illud idem disponit, quando electio spectat ad Patronum Ecclesiasticum. Et quamvis ubi Ecclesiam sunt de Jure patronatus Laicorum, noluerit infringere Patronos ad presentandum plures, neque ad presentandum digniorem, cum aliis dubitarent Doctores, an in foro conscientiae ipsi Patroni tenerentur perquirere, & presentare digniorem ex pluribus quos possent presentare, ut latissime per Lambertini in hoc tract. lib. 1. p. 2. in 10. quest. princ. art. 3. ideoque factis Concilio, si idoneus presentetur: Si tamen contingat ut plures presententur, quod est Ecclesiae utilius, verisimile non est Concilium reliquisse Episcopo liberum arbi-

trium eligendi minus dignum, cum esset eo casu favor Patroni, & ratio ne retraheretur Laici a fundatione & dotatione Ecclesiarum, ob quam declaratum est non requiri concursum, ne scilicet Laici compellerentur plures presentare, neve extranei concurrentes quippe magis digni iudicati ipsi presentantur. Imo vero Patroni quotiescumque plures presentant, ceteri sunt ea mente id facere, ut dignior ex illis eligatur. Constitutio Pii V. adhuc apertius protestatur mentis suae esse, ut Parochiales non solum dignis, sed magis idoneis conferantur. Ac propterea concedit appellationem a mala electione Ordinarii, & vult rejecto licere ad novum examen provocare ipsum praesentatum coram Iudice appellationis. Quamvis autem Constitutio videatur intelligenda, cum juxta formam Concilii faciendum est examen per concursum; ratio tamen dicta idem juris esse hoc casu ex praesumpta mente legis. Quamobrem ad dubium responderi potest declarationem Sacrae Congregationis non excludere hunc concursum, sed ex mente Concilii & Constitutionis omnes presentatos examinandos esse, eumque instituendum esse, quem ex ceteris approbatis magis idoneum ad Ecclesiam gubernandam Episcopus iudicaverit. Ceterum an institutio de minus digno facta hoc casu irrita sit, & an quod disponitur de appellatione habeat locum in proposita specie, videtur maturè deliberandum. Et sua responsionem Rotæ de hac dubitatione consulenti.

DE JURE PATRONATUS.

Clemens III.

CAPUT XXV.

NOBIS fuit: & infra. Inquisitioni tuae tale damus responsum, quod si quis Ecclesiam cum assensu Diocesani construxit, ex eo jus patronatus acquirit. Ceterum in conventuali Ecclesia, non Electioni praetati faciendae, sed jam factae honestius patroni postulator assensus, nisi aliter de sua jurisdictione obtineat, ut partes suas interponere debeat electioni tractanda. Secus tamen est in Capella in qua unus presbiter a patrono eligitur, & pro institutione habenda, loci Episcopo praesentatur. Pro fundatione quoque Ecclesiae honor processionis fundatori servatur: & si ad inopiam vergat, ab Ecclesia illi modestè succurritur, sicut in sacris est Canonibus institutum.

SUMMARIUM.

- 1 Jus patronatus acquiritur ex constructione Ecclesiae facta de consensu Episcopi. Etiam si construens explicitè Jus patronatus sibi non reservaverit, dummodo expressè illud non remiserit, num. 4.
- 2 Patronus non eligit Praelatum in Conventuali Ecclesia, sed in Capella sic, & n. 14. & 28.
- 3 Patrono debetur processio honor, & alimentatur ab Ecclesia, si vergat ad inopiam, & num. 17. & 25. cum seqq.
- 4 Mulier Ecclesiam construens de Diocesani consensu acquirit Jus patronatus.
- 5 Si quis verbum tam masculus, quam feminas complectitur ex propria significatione.
- 6 Judaeus, vel Paganus non acquirit Jus patronatus, si Ecclesiam fundet, vel construat. Tenetur tamen eam dotare, num. 9.
- 7 Judaeus, vel Paganus puerum baptizant, aut levans de sacro fonte, non contrahit cognationem spirituales.
- 8 Haereticus baptizando, aut levando de sacro fonte, acquirit cognationem spirituales, sed Ecclesiam construendo non acquirit patronatus.

- 9 Jus patronatus an veniat in confiscatione bonorum.
- 10 Excommunicatus Ecclesiam construens de consensu Episcopi, quamvis non deherit admitti, tamen efficitur Patronus, sed exercitium non habet ante absolutionem.
- 11 Jus patronatus, seu praesentandi Praelatum in Ecclesia Conventuali, seu Collegiata, non acquiritur ex fundatione, vel constructione Ecclesiae, nisi privilegio Apostolico.
- 12 Ecclesia Conventuali appellatione comprehenditur omnis Collegiata.
- 13 Collegiata Ecclesia quae dicatur, remittit.
- 14 Patrono debetur processio honor, & jus consequendi alimenta ab Ecclesia, si ad inopiam deveniat.
- 15 Patronus an in Ecclesia Juris patronatus in sessionibus & aliis actibus temporali Domino loci sit praesentandus, & num. seq. usque in finem.
- 16 Patrono triplex jus competit in Ecclesia patronata, utile, onerum & honorificum.
- 17 Jus honorificum in quibus consistat, & n. 25.

- 21 Honorari praeter ceteros debet qui majorem habet jurisdictionem, & n. 24. & 30.
- 22 Dominus temporalis, si Superiorem non cognoscit equiparatur Principi, si cognoscit, Praef. 1.
- 23 Lesa Majestatis crimen committitur etiam a conspirantibus in Barone.
- 24 Barones etiam extra locum Baronia praesentantur Nobilibus jurisdictionem non habentibus.
- 25 Honor processionis qui debetur Patrono, quatuorplex, & num. seq.
- 26 Patrono ad Ecclesiam venienti an, & quousque Clerici obuiam exire teneantur.

- 27 Patronus in sessionibus & aliis actibus an sit praesentandus, & num. 29.
- 28 Patrono debetur honor processionis, id est praesentationis, & num. 29.
- 29 Parliamenti Domini quomodo primam sedem obtineant, hoc tamen non intelligitur respectu Consiliarium, qui in eis habent jurisdictionem.
- 30 Rector Ecclesiae praeter aliis honorari debet.
- 31 Sublimis persona quibus verbis a jure comprehendendi consueverint.

NOBIS. Ex constructione Ecclesiae facta de consensu Episcopi acquiritur Jus patronatus. Hoc dicit primò, Patronus non eligit Praelatum in Conventuali Ecclesia, sed in Capella sic. Hoc secundò, Patrono debetur processio honor, & alimentatur ab Ecclesia, si vergat ad inopiam. Hoc tertio Joan. Andr. Butr. Cardin. Anciar. Abb. & Jo. de Anan. Et sunt tria dicta. Secunda, ibi Ceterum, Tertia, ibi, Pro fundatione.

Nota primò, hic, Si quis Ecclesiam cum assensu Diocesani construxit. Ex constructione Ecclesiae acquirit Jus patronatus consequenti, dummodo tamen id faciat de consensu Episcopi Diocesani, ut hic est casus secundum omnes in sumario text. Quod locum habet etiam in constructione, vel fundatione Ecclesiae Jus patronatus sibi explicitè non reservaverit, quia nihilominus et acquiritur Juris ministerio, dummodo expressè illud non remiserit, ut cap. Significavit de testibus, & latus probat haec littera, quae simpliciter dicit Jus patronatus acquiritur ex ipsa constructione, nec ullam facit mentionem reservationis. Et ita declarat Joan. Andr. Bald. Butr. Cardin. Imol. Abb. Aretin. & Felin. in d. cap. Significavit, Archid. Joan. Andr. Gemin. & Franc. in cap. 1. de Jure patronat. lib. 6. Roch. de Curte in hoc tract. in verb. Ecclesiam fundavit quest. 8. n. 12. latè Lambertini. eodem tract. l. 1. questione 2. art. 4. & eodem lib. par. 1. 5. art. 2. quaestioni principalis numer. 12. Rota decis. 167. n. 4. par. 2. divers. ubi attestatur hanc esse receptissimam conclusionem; & in recent. decis. 421. n. 2. par. 2. An autem ad hoc sufficiat sola constructio Ecclesiae, an verò etiam requiratur fundatio & dotatio, dicit ut plene scripsi in cap. Quomodo a num. 23. usque ad num. 50. supra eodem. Item pondera latitudinem illius verbi Si quis, ex hoc enim intelletur ad quaestionem, Numquid mulier, infidelis, haereticus, vel excommunicatus acquirit Jus patronatus ex constructione Ecclesiae.

De muliere concluditur affirmativè, quia verbum hoc, Si quis tam masculus, quam feminas complectitur, dicit textus in l. 1. ff. de verb. significat. ubi Bart. num. 2. vers. Ego dico: ponderando verbum complectitur, dicit hoc non contingere ex interpretatione extensiva, sed ex propria significatione, c. Generali, & ibi gloss. 1. Jo. Monach. & Canoniz. de elect. lib. 6. & c. Si quis judante 17. q. 4. junctio c. Mulier de sent. excomm. cod. lib. Ad hoc inducitur bonus textus in cap. fin. de concess. praebend. ubi fit mentio Juris patronatus Comitissae Flandren. & ibi gloss. in verb. Vel factum 16. q. 7. cum similibus; ut per Abb. in c. Cum saculum n. 4. supra eod. & hic firmat Joan. Andr. n. 2. in fin. in verb. Si quis: cum quo ceteri concordant, ut dicam infra n. 13. Calder. conf. 1. hoc tit. Roch. de Jure patr. in verb. Competens q. 1. Lambert. in eodem tract. 1. par. lib. 1. q. 7. art. 2. n. 30. Casted. dec. 1. de Jure patr.

De infidelis Judaeo vel Pagano dicitur contra, quia verbum Si quis, exponitur, id est fidelis, secundum Joan. Andr. hic n. 3. Undè infidelis ex constructione, vel fundatione Ecclesiae Jus patronatus non acquirit, ut cap. Via mentis in fin. c. Quicumque in princ. & c. Frigentius in fin. 16. q. 7. ubi gloss. in verb. Qui Christianus, dicit: Ergo Judaeus non efficeretur Patronus, licet fundaret aliquam Ecclesiam; & est simile in cognatione spirituali, quam infidelis non acquirit, si puerum baptizet, aut levet de sacro fonte, ut firmat Jo. Andr. in cap. Et eod. num. 1. 5. & 8. de reg. jur. lib. 6. si tamen Paganus, vel Judaeus de sacro fundaret Ecclesiam, teneretur eam dotare, sicut teneretur dotare filiam ad fidem convertiam, & Ecclesia esset liberè collationis, ut probat Lambertinus par. 1. lib. 1. q. 5. art. 8. & n. 1. & 2.

De haeretico idem dicendum, quia est cognationem spirituales acquirit, ut notat Joan. Andr. in d. c. Ex eo num. 3. vers. Dicit Palmerius de reg. jur. lib. 6. tamen patronatus non acquirit, quia cum ejus bona ipso jure sint confiscata, c. Cum secundum de haeret. lib. 6. utique de suo dare non potest fundum, dotem, vel redimendum. Facit c. 2. §. fin. cod. tit. Et quatenus esset Patronus, tamen illud jus confiscatum esset, secundum Joan. Andr. hic n. 3. vers. De haeretico. Facit c. Maximum 1. q. 7. Et nota hoc dictum, quia Jus patronatus transit cum confiscatione bonorum, ut hic per Abb. n. 2. vers. de haeretico. Sed quo ad hoc tunc vide DD. de Rota in Lucerna jurisdictionis coram Coccino decis.

quibus in locis distinguitur, an confiscatio facta fuerit per Iudicem Laicum, an per Ecclesiasticum.

De excommunicato autem dicit Joan. Andr. hic n. 3. vers. De excommunicato male fecisse Episcopum, qui cum admittit, sed tamen si Episcopi consensu Ecclesiam construxit, Patronus erit, sed exercitium non habebit ante absolutionem, c. Cum dilectus, de consuetudine; nam cum religionem profiteatur, matrimonium contrahat, & alia faciat quae enumerantur à Joan. Andr. in capite Dolo facit in secunda parte quaestioni vers. 3. de reg. jur. lib. 6. Ergo & Jus patronatus acquirit; & facit quod notatur in cap. Veritatis, de dolo & contumacia, & in capite Decernimus de sentent. excomm. in novella de cum excommunicato liceat Ecclesiam ingredi ad audiendum verbum Dei & orandum, cap. Responso de sent. excomm. Ergo etiam licet Ecclesiam construat, facit cap. Quomodo de sent. excomm. lib. 6. commendabile enim est edificare Templum Dei, c. anrum 12. q. 2. Itaque mulier Ecclesiam construens de Diocesani consensu acquirit Jus patronatus habitu & actu. Infidelis & haereticus neque habitu neque actu, excommunicatus habitu tantum, sed non actu ante absolutionem, & cum his dicit Jo. Andr. concordant hic Collectar. n. 4. & 5. Henric. Boich. n. 1. in fine, vers. Qui etiam dicit & n. 2. & 3. Butr. n. 9. 10. & 11. Card. n. 7. 8. & 9. Anchar. in 1. not. Abb. n. 3. & Jo. de Anan. n. 3. & 4.

Secundo nota hic in Conventuali Ecclesia ex constructione Ecclesiae Conventualis seu Collegiatae etiam de Diocesani consensu non acquiritur constructi Jus patronatus seu praesentandi Praelatum abique privilegio Apostolico, ut hic & in c. Hinc est etiam 16. q. 1. Pat. dec. 365. n. 4. & seq. lib. 2. Rota dec. 421. n. 2. par. 2. recent. quod locum habet sive Ecclesia Collegiata sit, secularis sive Regularis juxta textum in clem. ut de atat. & qualis. nam sub nomine Ecclesiae Conventualis de qua loquitur ista littera, comprehenditur etiam Ecclesia Collegiata, licet de consuetudine hoc verbum referatur ad Ecclesias Religiosorum, ut hic per Abbatem n. 3. in 2. notab. quae autem dicatur Ecclesia Conventualis seu Collegiata, vide hic pulchre per Holtiensem numero 2. & Jo. Andr. n. 8. 22 & 24. & per Innoc. in c. postul. in princ. inf. eod.

Ultimò nota ex textu, tria jura quae acquiruntur Patrono in acquisitione juris patronatus. Primum est jus potestatis praesentandi. Secundum est honorificentia processionis. Tertium est jus consequendi alimenta ab Ecclesia, si ad inopiam deveniat, ut hic per Butr. & Abbatem in ult. notab. Primum est planum de 3. vide Rochum de Curte in tractatu hujus tituli in verbo Utile n. 1. latissime Lambertini in eodem tractatu lib. 3. in 3. quest. princ. art. 1. cum pluribus seq. usque ad art. 16. Surdam de aliment. tit. 1. q. 54. per totum & Rot. dec. 494. pag. 4. dicit. & in recent. dec. 454. par. 2.

Quoad secundum ultra ea quae tradunt Doctores hic & Roch. de Curte in hoc tractatu in verbo Honorificum. Quæro an Patronus in Ecclesia juris patronatus in sessionibus & aliis actibus temporali Domino loci praeseri debeat.

Pro Patrono contra Dominum temporalem videntur sentire Doctores supra in hac rubrica & post Holt. Lambertini in tractatu de jure patr. in princ. tertii libri, dum scribunt Patrono simplex jus in Ecclesia patronata competere, nempe jus utile, onerosum & honorificum; & omittendo alia duo jura quae ad presentem questionem non pertinent, jus honorificum in eo consistere ut Patronus primus in processionibus incedat & praeter ceteros laicos in Ecclesia patronata honoretur, quod etiam tradunt hic Doctores; idque habere locum nedum in processionibus, sed etiam in sessionibus & aliis quibuscumque actibus notant Holt. num. 3. Joan. Andr. num. 15. Butr. num. 21. & alii compuniter; & quamvis de Domino temporali mentionem non faciant, cum tamen illi non distinguant nec nos distinguere deberemus, l. de pretio, ff. de publica cum vulgar.

Contrarium tamen verius videtur, nempe temporalem Dominum loci etiam in patronata Ecclesia Patrono praecedere debere; cum enim in ceteris jurisdictionem contentiolum habeat, sequitur ut longè major ei quam ceteris praesertim sibi subditis honor debeat, magis namque honorari debet qui majorem habet jurisdictionem, Abb. conf. 21. n. 1. lib.

1. per textum in c. Statimus, §. fin. 13. dist. at Dominus loci consuetudinem & perpetuam habet jurisdictionem, ita ut si Superiorem non recognoscit, equiparetur Principi; si verb recognoscit Prælati, Cassan. post Jalon. in Catalog. Glor. mund. in 5. par. consider. 52. ergo ad instar Principis vel Prælati omnibus aliis & consequenter etiam Ecclesie Patrono debet anteferi. Imò etiam si esset ex Baronibus qui limitatam valde jurisdictionem habent, omnibus tamen aliis præferendus esset, cum dicitur habere majestatem; & subditi in eum conspirantes crimen læsæ Majestatis committant, Archid. in c. Felicitas n. 13. in verbo læsæ Majestatis de pœn. lib. 6. Egid. Bellon. conf. 15. Quin imò Barones præ aliis honorantur non solum in locis eorum jurisdictioni subjectis, sed etiam ratione Baronie & vassallorum quos habent & ubique ceteris nobilibus jurisdictionem non habentibus præponuntur, Cassan. dist. 5. par. consider. 56.

25 Non obstat contrarium, nam respondetur Doctores vario modo intelligere honoris processionem de quo loquitur hoc caput, ut hic per Host. n. 3. Joan. Andr. n. 15. Butr. n. 21. Card. in §. pro fundatione n. 4. vel. quæro qualis est honor processionis qui dicitur Patrono, Anchar. n. 14. Abb. n. 5. vel. nota tria jura & Joan. de Anan. n. 9. Quidam enim dicunt honorem processionis in hoc consistere ut Patrono ad Ecclesiam venienti processionally, dummodò tamen sit talis & tantus, puta Rex vel magnus Princeps, explicant Anchar. Abb. & Joan. de Anan. in Duce Venetiarum Patrono venerabilis Ecclesie Sancti Marci cui obviam exeunt Primicerius & Canonici, quod servari potest secundum Joannem Andream usque ad ambitum Ecclesie, non autem usque ad portas Civitatis, quia fieri debet tantum Papæ vel Cardinali secundum Anton. de Butr. Item si sæpius hoc eveniret, fieri non deberet, sed solum quando raro secundum eam. Quidam dicunt honorem processionis consistere in hoc ut Patronus primum locum teneat in processionibus vel in Ecclesia vel inter laicos secundum Host. & sedebit juxta Prælatus secundum Joan. de Anan. Alii verò dicunt processionem hic poni pro presentatione, ut notatur in c. pia mentis in glossa 1. vel. Sunt autem tria 16. q. 7. quia in presentatione Patronus procedit ad Episcopum cum eo quem præsentat in Ecclesia non Collegiata vel in præbenda Collegiata, c. fin. supra de concess. præb. primum placet Cardinali, primum & secundum Antonio de Butr. licet forte codex sit mendosus, quia ponderat illius ratione, videtur potius probare tertium, sed utrumque videtur posse sustineri, ut dicit Abbas & omnia tria simul complectitur Innoc. supra in hac rubrica n. 3. vel. Item honor, ubi ait ex patronatu provenire honorem, quia Patronus honorificentius recipitur & studiose ei servitur & in processione præ aliis honoratur, c. pia mentis & c. Frigentius 16. q. 7. & si Ecclesia non esset collegiata, præsentat hic Sacerdotem, cap. decernimus, ead. causâ & questione, unde Host. & Card. supra citati ponunt verius.

Patrono debetur honor, onus, emolumentum. Præsentat, præsit, defendat, alatur egenus.

In tertio tamen intellectu quod processio ponatur hic pro presentatione, videtur resistere Host. Joan. Andr. & Joan. de Anan. in locis supra citatis, cum eum ponant ultimo loco. Honor igitur processionis est quem habet Patronus in presentando Rectorem vel Clericum, quia sine presentatione non potest Episcopus regulariter institutionem facere, quod latissime prolequitur Roch. de Curte in tractatu hujus tituli in verbo Honorificum à num. 1. usque ad num. 98. & quamvis opinio quod Patronus sit alius præferendus, videatur communis tamen fundata est in d. c. pia mentis & c. Frigentius 16. q. 7. & in hoc cap. Qui textus non probant communem opinionem, nam in c. pia mentis & c. Frigentius, dicitur præter processionis aditum qui omni Christiano debetur, nihil proprii juris in Ecclesia patronata Patrono reservari, quibus verbis nihil præcipui Patrono tribuitur, quod ceteris quoque Christianis non competat. Hoc autem caput quamvis apertius exprimat Fundatori processionis honorem reservari, tamen cum disponat in materia antiqua, debet recipere declarationem à Canonibus de eadem materia loquentibus, ut lege 2. cod. de naxal. lege in contractibus, §. Præterea, eod. de non numer. pecun. Petr. Brix. in Reper. in verbo Interpretatio, vel. loc. noviter. Jalon. in lege Sciendum in princ. ff. Qui satisfactio coguntur, quare dum textus reservat Patrono honorem processionis, hæc verba ut non pugnent cum c. pia mentis & c. Frigentius, quibus probatur Patronum in patronata Ecclesia nihil habere præcipui, non sunt intelligenda quoad hoc ut Patronus aliis in processionibus præferatur, sed de honore presentationis qui debetur omni Christiano Ecclesiam fundanti, non autem infideli, prout ex illis juribus deducunt glossa, Joan. Andr. & communiter Doctores supra citati num. 7.

Secundo respondetur quod Doctores generaliter tradunt, scilicet Patronum præ aliis laicis honorari debere esse sic accipiendum, ut non contineat evidentem absurditatem; & sic ut ei non debetur honor major quam Domino temporali qui in eum habet jurisdictionem, ut in simili docet Boer. de autor. magni consilii n. 48. ubi tradit privilegium Dominorum Parlamenti ut primam Sedem obtineant; & si generaliter loquatur, non esse intelligendum respectu Consiliorum qui in Dominis Parlamenti habent jurisdictionem. Sic etiam est Rector Ecclesie in sua Parochia præ aliis honorari debet, Cassan. dist. par. consider. 81. Hoc tamen non ita intelligendum est, ut præferatur Episcopo qui omnibus suis Diocesanis præminet, ut notatur in c. Nulita de major. & obed. & sancti Dominus temporalis erat specialis notâ dignus. Quod si jura voluissent Patronum in patronata Ecclesia temporali Domino loci præferri, id utique vel expressis verbis vel usâ juris universalibus, ut puta cujuscumque gradus, conditionis, præminentiæ & similibus; ita enim Canonice Sanctiones loqui consueverunt, cum etiam sublimis personas comprehendere voluerunt, ut observat Gomes in primis Regal. Cancell. par. 4. numero 1. & A. Barbat. conf. 23. num. 8. in 1. val.

DE JURE PATRONATUS.

Innocentius III. Corventren. Episcopo.

CAPUT XXVII.

Cum propter discordias laicorum: & infra Fraternitati tuæ mandamus, quatenus si de Jure patronatus quæstio emerferit inter aliquos: & (ab eo) cui competit, infra quatuor menses non fuerit definitum, ex tunc Ecclesiam ipsam de per se non differas idonea ordinare: ita quod illi ex hoc non debeat in posterum præjudicium generari, qui jus evicerit patronatus.

SUMMARIUM.

- 1 Patroni laici si ad Ecclesiam vacantem intra quatuor menses non præsentant, Episcopus ordinat Ecclesiam & num. 9.
- 2 Patronus laicus habet quadrimestrem tempus ad præsentandum, Ecclesiasticus verò semestre, etiam si patronatus à laico acquisiverit.
- 3 Tempus ad præsentandum præfixum currit etiam, patronus non volentibus præsentare propter litis impedimentum.
- 4 Et an currat patronus ignorantis.
- 5 Quæstio super patronatu laicali infra quatuor, super Ecclesiastico infra sex menses est decidenda.
- 6 Temporis cursus ubi non fundatur super negligentia, ad Superiorem devolvitur ipsum jus, non autem modus ordinandi Ecclesiam.
- 7 Concursum an requiratur in parochialibus patronatus laicorum, quarum collatio ob lapsum tempus ad præsentandum præfixum ad Episcopum, est liberè devoluta & n. seqq. usque ad n. 13.
- 8 Concursum non requiritur in parochialibus ad Sedem Apostolicam devolutis ob lapsum tempus Episcopo ad providendum præfixi.
- 9 Concursum fieri debet inter plures ab eodem patrono laico ad parochialem vacantem cumulatim præsentatos.
- 11 Tempus Episcopo præfixum ad nominandum Clericos idoneos vel edictum apponendi in parochialibus devolutis, quando incipit.
- 12 Et quid in bimestri Episcopis præfixo ad instituendum ex Bulla Pii V. patronus non presentantibus infra legitima tempora.
- 13 Patronus laicus & Ecclesiasticus in quibus differant & n. seq. usque ad n. 21.
- 14 Patronus laicus presentans scienter indignum, an privetur eâ vice jure presentandi, sicut patronus Ecclesiasticus.
- 15 Presentari potest Clericus per Rectorem Ecclesie ad titulum beneficii, etiam invito patrono laico.
- 16 Et quid invito patrono Ecclesiastico.
- 17 Jus patronatus donari potest personæ Ecclesiasticæ sine Diocesani consensu, sed non seculari.
- 18 Collecta si imponatur Episcopo per se & Clericos patronus pro se, Ecclesia debet contribuere simul cum Clerico, non autem cum Episcopo.
- 19 Parochialium juris patronatus Ecclesiastici provisio, quâ formâ fieri debeat ex Concilio Tridentino.
- 20 Et quid in parochialibus juris patronatus laicorum.
- 21 Concursum à Concilio Tridentino præscriptum in parochialibus juris patronatus Ecclesiastici, an sit etiam observandum in parochialibus patronatus, partim Ecclesiastici, partim laicali & n. seq. usque ad n. 39.
- Et quid in parochialibus juris patronatus quod origine erat totum laicale, sed pro duabus tertis partibus ex donatione laicorum effectum postea fuit Ecclesiasticum, n. 39. & seq. usque ad n. 74. & 80.
- 22 Jus patronatus mixtum regulatur ad Ecclesiasticum, quando Ecclesia vel personæ Ecclesiasticæ magis predest. Declaratur n. 37.
- 23 Collatio beneficii reservati facta per Papam absque derogatione juris patronatus, habet locum etiam si beneficium pertinet ad presentationem Clerici & laici simul. Contrarium n. 32.
- 24 Magis dignum trahit ad se minus dignum ubi est favor magis digni ut trahat & non trahatur & n. 33.
- 25 Jus patronatus mere laicali Papa indistinctè derogat pro mediocritate, mixto derogat in totum, beneficium verò patronatus Ecclesiastici conferat absque ulla derogatione & n. 30. & 38.
- 26 Jus patronatus mixtum cum dubitatur, an sit laicale vel Ecclesiasticum, attendenda est qualitas magis privilegiata & magis favens patronatus & n. 30.
- 27 Privilegiis naturam sortitur non privilegiatus propter communionem & n. 41.
- 28 Jus patronatus mixtum censetur totum Ecclesiasticum quoad prescriptionem.
- 29 Item quoad tempus præfixum ad præsentandum.
- 30 Sed quoad derogationem censetur totum laicale. Item quoad reservationem n. 32.
- 31 Legatus de latere potest conferre beneficia patronatus Ecclesiastici, non autem mixti & n. 51.
- 32 Regula reservatoria non intrant in beneficiis patronatus mixti.
- 34 Concursum est præjudicialis patronis quorum libertas in presentando restringitur n. 37.
- 35 Laicus propter mixturam Clerici non debet privari jure suo & n. 42.
- 36 Mixtum assumit naturam speciei per quam jure alterius minus derogatur & n. 42.
- 40 Jus patronatus origine laicale, si ex donatione laicorum transeat in Ecclesiam, efficitur Ecclesiasticum.
- 41 Jus patronatus mixtum quoad formam examinis per concursum, cur censetur potius laicale quàm Ecclesiasticum.
- 43 Laici à fundatione Ecclesiarum non sunt retrahendi.
- 44 Mixtum ex duabus naturis assumit sibi naturam à potentiori & digniori. Declaratur, num. 65.
- 45 Pars major trahit minorem, & num. 50. Declaratur, num. 66.
- 46 Jus patronatus concessam ex augmento dotis non censetur mixtum ex causa onerosa, & privilegio, sed absolute ex privilegio. Et que sit ratio, num. 67.
- 47 Jus patronatus competens Universitati scholarium dicitur Ecclesiasticum, si in ea sint plures Clerici, quàm laici, & è converso. Declaratur, num. 70.
- 48 Universitas, in qua sunt plures laici, quàm Clerici, censetur Laicalis, & subicitur foro seculari, & numer. 70.
- 49 Jus patronatus ex donatione honorum Laicalium, & Be-